

Først JASTA

– Nu, VEDTAG GLASS-STEAGALL!

Leder fra LaRouchePAC, 29. sept., 2016 – For fem dage siden udstedte Lyndon LaRouche marchordre for de presserende opgaver, som nationen umiddelbart står overfor: »Tilsidesæt JASTA-vetoet, Afsæt Obama; Vedtag Glass-Steagall!« På daværende tidspunkt rapporterede vi, at »de næste 72 timer bliver afgørende for JASTA og Obamas skæbne, og dermed for USA's og planetens skæbne.«

LaRouche havde ret. Med onsdagens ydmygende nederlag til Obama, med Senatets og Repræsentanternes Hus' vedtagelse af at tilsidesætte hans JASTA-veto, har vi nået vores første mål. »Det her ser godt ud; dette var en særdeles god udvikling!«, kommenterede Lyndon LaRouche i dag og tilføjede: Dette spørgsmål er nu lukket og kan ikke omstødes. Det skete rent faktisk; det var det rigtige; og det kommer til at holde.

Vi har opnået en sejr, der allerede er i færd med at skabe et fundamentalt, strategisk skifte, både her i landet og internationalt; et skifte, som den amerikanske befolkning kun lige er begyndt at fornemme, og som *ikke* vises frem i det aktuelle præsidentvalg-cirkus.

I dag fortsætter vi vores pres: Kongressen skal mobiliseres til at vedtage Glass-Steagall straks, som det første skridt hen imod en generel, økonomisk reorganisering, *før* hele det transatlantiske system falder fra hinanden. Og der er overhovedet ingen tid tilbage til at handle i: Deutsche Bank, Tysklands største bank, er i færd med at synke som en sten og står over for et massivt, spekulativt »shorting«-angreb fra gribbefonde og folk som George Soros, der spiller på, at den tyske regering kan blive tvunget til at redde banken (bailout) – dvs., at spekulanterne er indehavere af 'short'-aktier – til tonerne af et tocifret milliardbeløb i dollars. Og Deutsche

Bank er kun toppen af isbjerget af hele det derivatgennemsyrede, transatlantiske banksystem.

Hvad angår Obama og den skæbne, der venter ham, mindede LaRouche i dag kraftigt folk om aldrig at glemme Obamas ansvar, ikke kun for at mørklægge og forsvare (som Bush før ham) de britisk-saudiske terrorister, der udløste 11. september, men også for alle de amerikanske borgere og andre, som han henrettede i forbindelse med sine tirsdagsdrabsorgier – de hemmelige møder i det Hvide Hus, hvor han personligt besluttede, hvem der skulle dræbes af amerikanske droneangreb. Disse drab er karakteristiske for Obama, erklærede LaRouche; Obama er, i lighed med sin stedfar, en slagter. Obama er en masseorder på alle skalaer; og alligevel underkastede folk sig ham og beundrede ham som en autoritet.

»Obama er *virkelig* ond«, sagde LaRouche, og han må omgående fjernes fra embedet. Obama repræsenterer et bundløst dyb af ondskab, og han har simpelthen myrdet mange amerikanske borgere og andre. Og der var ingen væsentlig respons, der modsatte sig disse forbrydelser, udtalte LaRouche. Nu kan vi, med det, der er kommet i gang med tilsidesættelsen af JASTA-vetoet, endelig slippe af med denne morder af amerikanske borgere og andre. »Dette er kendsgerningerne,« insisterede LaRouche.

Den politisk set blodbesudlede Obama har på lignende vis besluttet at optrappe sin konfrontation med Rusland og Kina lige til bristepunktet. I går truede talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby med at udløse terror *inden for* Ruslands grænser, hvis ikke Putin underkaster sig Obamas alliance med terrorister i Syrien. Den russiske respons til truslen kom prompte, var urokkelig og præcis: »Vi kan ikke betragte dette som andet end en de facto støtte til terroristerne fra USA's side«, udtalte viceudenrigsminister Sergej Ryabkov.

Nu, da det amerikanske folk og dets repræsentanter i

Washington har fået en forsmag på, hvordan Obamas onde politikker kan stoppes med et øjeblikks varsel, så lad os smide ham ud – og omgående vedtage Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Foto: LaRouchePAC-aktivister demonstrerer foran Det Hvide Hus for Loven om Retsforfølgelse af Statssponsorer af Terrorisme, JASTA. Obamas veto af JASTA er blevet underkendt af Kongressen, med en hidtil uset tværpolitisk støtte. 20/9, 2016 [Foto/Jason Ross/Alle rettigheder reserveret]

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres

meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har

mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regerings side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for

amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

Et nederlag for Obama over JASTA-loven kan blive begyndelsen til Det britiske Imperiums fald

Leder fra LaRouchePAC, 27. sept. 2016 – En afgørende kamp mellem to, globale magtstrukturer – Det britiske Imperium og

dets internationalt bankerotte finansoligarki på den ene hånd, og det nye paradigme for udvikling, centreret omkring Kina, Rusland og de kræfter, der er knyttet til LaRouche-bevægelsen i USA og Europa, på den anden – afgøres netop nu i USA. Det amerikanske Senat skal efter planen afholde en to timer lang debat onsdag morgen, og derefter stemme, for at tilsidesætte, og dermed ugyldiggøre, den britiske marionet Obamas forræderiske veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme (JASTA), der ville gøre det muligt for amerikanske ofre for 11. september at anlægge sag imod de saudiske kongelige, der finansierede og dirigerede terrorangrebet mod USA den 11/9. Det er de samme sponsorer af grundlæggende set alle efterfølgende terrorbevægelser i hele verden, inklusive de terroriststyrker, der ødelagde Irak og Libyen, og som forsøger at gøre det samme i Syrien.

De, der forstår, at menneskehedens skæbne, selve civilisationens skæbne, er under trussel fra dette britisk/saudiske udyr, mobiliserer internationalt for at udøve pres og give opmuntring til medlemmer af USA's Kongres, der tidligere enstemmigt vedtog JASTA-loven, for at de skal gå op imod præsidentens forræderiske veto, der placerer Obama solidt på terroristernes side, og ligeledes på deres Riyadh- og Londonbaserede sponserers side.

En massiv mobilisering af Imperiets håndhævere er blevet indsat i kampen. Saudierne spenderer mere end \$250.000 om måneden i kampen mod JASTA-loven og hyrer magtfulde lobbyister til at intimidere Kongressen. De har også truet store, amerikanske selskaber med at lukke deres enorme aktiver i det saudiske kongedømme og krævet, at de bruger deres indflydelse til at true kongresmedlemmer til at opretholde Obamas veto. Ifølge Politico har GE, Dow Chemical, Boeing og Chevron, og muligvis andre, allerede tilsluttet sig forsvaret af Imperiets terrorstyrker imod amerikanske ofre for denne terror, ved at lægge pres på kongresmedlemmer for at opretholde Obamas veto, med løgne om, at loven vil føre til en masseflugt af

internationale virksomheder og til kapitalflugt fra USA, og til den amerikanske økonomis kollaps.

Realiteterne bag denne kamp er den umiddelbart forestående fare for en global krig og økonomisk kaos, hvis USA fortsætter sin geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina. USA's forsvarsminister Ash Carter – der fremover bør kendes som »Atom-Ash« Carter – optrådte i dag på Minot Flyvebase i North Dakota, en strategisk atomvåbenbase. Stående foran et B52-atombombefly erklærede Carter, at USA må udskifte og modernisere hele sit atomvåbenlager for at konfrontere det, han beskrev som en reel trussel om et angreb fra Rusland eller Nordkorea – selv, hvis det skulle være et konventionelt angreb uden atomvåben. Obama har tidligere annonceret et \$1 billion stort program til modernisering af nogle af USA's atomvåben. Nu har »Atom-Ash« udvidet dette yderligere for at imødegå en ikke eksisterende trussel, alt imens Obama og Carter deployerer amerikanske, strategiske styrker langs hele den russiske grænse i Europa og langs den kinesiske grænse i Asien, en trussel, der er uden fortilfælde, mod disse landes sikkerhed.

Det bør heller ikke overraske nogen, at Carter også lagde blæk til et brev til Kongressen med krav om, at de opretholdt Obamas veto af JASTA og hævdede, at loven ville udgøre en fare for vore militære udflugter i hele verden.

Samtidig rapporterer Reuters, at unavngivne embedsfolk fra Obamaadministrationen har informeret dem om, at USA overvejer at levere skulderbårne antiluftskytsmissiler (Manpads) til oppositionen i Syrien, og muligvis endda jord-til-luftmissiler (SAMs). Et sådant træk ville klart bringe verden nærmere til en verdenskrig.

Bag denne krigens og terrorens vanvid står Imperiets bankerotte banksystem. I takt med, at Deutsche Bank smuldrer, ryster truslen om smitte fra kollapset af deres derivatportefølje – den største i nogen bank i verden –

allerede fundamentet for hele systemet.

Problemet i dag er, sagde Lyndon LaRouche, at USA som nation for det meste og i vid udstrækning kontrolleres af det britiske imperiesystem; masse mordere, som vi hader. Vi er i færd med at mobilisere grupperinger af mennesker i USA, der er passende til at få jobbet gjort: vedtagelsen af den lov, der vil begrave briterne. Hvad er britisk? Obama! Vi må samle de kræfter, der vil få jobbet gjort, med at sikre, at Obama ikke vil stå i spidsen for USA's politik, og med vedtagelsen af at tilsidesætte JASTA-vetoet, befinder vi os på randen af at opnå den nødvendige margin for en succes, for at få kræfterne til at ødelægge Det britiske Imperium, hvilket vil sige Obama, og, i de kommende dage, tage kontrollen over den politiske beslutningstagning i USA tilbage.

Spørgsmålet er det følgende: Kan vi, imellem os, med Kina og Rusland som allierede, samle de tilstrækkelige styrker til at overvinde dette onde?

Vi er i færd med at orkestrere en afgørelse, der vil bestemme verdens skæbne, sagde LaRouche. Vi må have førende kræfter med tilstrækkelig styrke til at bringe til fald briterne, saudierne: de onde mennesker. Vi er muligvis ikke de bedste mennesker, men vi er menneskelige!

Foto: Obama besøger sin herre umiddelbart efter sin indsættelse i embedet, for at påbegynde sit eftermæle som en britisk agent. (flickr/whitehouse, Pete Souza, 1. april, 2009.)

Forpas ikke dette øjeblik store chance – underkend Obamas JASTA-veto

Leder fra LaRouchePAC, 26. sept. 2016 – Vi er midt i en kamp for den afgørende JASTA-lov, mellem præsident Obama og de overlevende, familierne til ofrene og det første redningsmandskab, der trådte til efter angrebet 11. september. Kampen vil, med det amerikanske folks massive involvering, blive afgjort tirsdag og onsdag, før Senatets debat og afstemning om at underkende Obamas veto af JASTA-loven finder sted.

Disse overlevende og familier har aldrig fået retfærdighed, hverken for domstolene eller på anden vis, mod dem, der var de faktiske sponsorer af 11/9-angrebene, som nu beviseligt inkluderer Saudi-Arabien i særdeleshed. I 15 år har de nu set, hvordan Bush og Obama har forfulgt krige i lande uden nogen tilknytning til 11. september-begivenheden, og har spredt terrorisme i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens. Storbritannien og Saudi-Arabien har været partnere til Bush og Obama i disse krige, alt imens rekruttering af terrorister i London fortsatte uden for enhver kontrol og på globalt plan finansieredes af saudierne. Juridisk retfærdighed kræver, at 11. september-familierne og det første redningsmandskab har mulighed for at sagsøge disse sponsorer. Så denne kamp er om Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen – JASTA. Kongressen vedtog den med et overvældende flertal, og Obama nedlagde veto imod den for, sagde han, at beskytte Saudi-Arabiens »suveræne immunitet«.

I dag tilføjede London *Telegraph* sin lederartikel. »Barack Obama gjorde ret i at nedlægge veto mod 11/9-loven og beskytte USA's allierede, som Storbritannien«!

Ethvert medlem af Kongressen skal føle amerikanernes pres for at underkende dette veto, i dag og i morgen, hvor de begynder afstemningen for at underkende det. Dette er en enestående chance for at slå Obama og erklære hans krigspolitik skakmat, for fremtiden.

Men, hvis denne politik ikke overvindes – hvis det lykkes Obama at beskytte sine fæller i krig og i stedet vinde over Kongressens vedtagelse af loven for juridisk retfærdighed over dem – ja, så ligger vejen åben for, at han og Hillary Clinton kan fremprovokere en krigskonfrontation mod Rusland – **en atomkrig, vi ikke overlever.**

Obama viste ingen hensyn til »suveræn immunitet«, da denne blev frataget Argentina ved de amerikanske domstole således, at gribbefonde kunne udplyndre landet for milliarder. Der kom ingen støtte fra Obama til lovgivning, der havde til formål at beskytte afrikanske skyldnerlandes suveræne immunitet imod gribbefonde, der opkøbte disse landes statsgæld, og dernæst omgående forlangte hele gældsbeløbet indfriet.

Obama ønsker kun suveræn immunitet for Saudi-Arabien, når det forfølger en invasion, krigsforbrydelser og nær-folkemord i Yemen, støttet af Obamas våbensalg, og når det klart er blevet påvist, at Saudi-Arabien på højt niveau var involveret i angrebene 11. september.

Dette veto var forræderi. Hvis det står ved magt, og han beskytter sine krigsfæller mod Kongressen og det amerikanske folk, har Obama fripas til en optrapning frem til den totale konfrontation med Rusland.

Se blot på CBS-TV's »60 Minutes«, der valgte søndag aften til at sende et **indslag, der hævder, at atomkrig er »nærmere end du tror«, og at det er Ruslands politik!**

Se blot på det interview, som det tyske magasin *Focus* lavede med en højtplaceret person i al-Nusra (al-Qaeda) i Syrien, hvor han dristigt erklærer, »Amerika står på vores side«.

Men kampen for at underkende vetoet af JASTA-loven udgør et øjeblik, hvor vi har en enorm chance for at gøre en ende på denne evindelige krig og terrorisme. Ingen amerikaner, der har mulighed for at komme igennem til sin repræsentant i Kongressen, bør forpasse denne chance – og den retfærdighed – som dette øjeblik byder.

Ring omgående til dit kongresmedlem! Kræv en underkendelse af Obamas veto: 202-224-3121.

Spørgsmål? Kontakt os venligst! (USA: 800-929-7566)

Foto: Borgere og medlemmer af akutberedskabet kommer sammen til støtte for 'tunnelen til tårnet 5 km-løbet', til ære for Stephen Siller, en New York-brandmand, der løb fra Brooklyn til WTC-tårnene den 11. september for at slutte sig til sine kolleger i brandkorpset. Han omkom under redningsarbejdet. [flickr/ncngpao – September 14, 2013]

48 timer til at forme verdens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. sept. 2016 – Søndag var Lyndon LaRouche meget ligefrem over for kolleger under en diskussion om præsident Obamas forræderiske veto imod JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorismen) sidste fredag, og om udsigterne til, at Senatet og Repræsentanternes Hus i begyndelsen af denne uge vil vedtage at tilsidesætte – dvs. ugyldiggøre – dette veto: »Vi vandt, og nu må vi sørge for, at det gennemføres.«

Præsident Obamas JASTA-veto var en forræderisk handling imod USA, og især imod dem, der mistede livet, mistede deres kære

og deres helbred i begivenhederne den 11. sept., 2001. Med denne ene handling erklærede præsident Obama sin loyalitet over for de anglo-saudiske kræfter bag angrebene 11. september, og erklærede sig selv for en fjende af USA. Den forestående afstemning i Senatet, og dernæst i Huset, er derfor en prøve for andet og mere end blot en vital lovgivning, der ville gøre det muligt for ofrene for 11/9-angrebene at fremstille deres sag i retten imod det saudiske monarki, vigtigt, som dette i sig selv er. Det er også en prøve for, hvorvidt USA som nation er rede til at rejse sig imod imperiekræfterne og de kræfter, der er for krig, på et tidspunkt, hvor selve menneskehedens overlevelse står på spil.

Hvis det skulle lykkes præsident Obama og hans ejere i London og Riyadh at slippe godt fra at knuse JASTA, efter at begge Kongressens huse, gennem enstemmig konsensus, vedtog at sætte loven i kraft, hvad skulle så stå i vejen for, at han lancerer en krigsprovokation imod Rusland, der kunne føre til menneskelig ødelæggelse i et termonukleart holocaust? Dette er i realiteten, hvad der står på spil i de aktuelle opgør i Syrien og Ukraine.

På lignende måde truer Obama med at optrappe konflikten i det asiatiske Stillehavsområde, imod Nordkorea og Kina, hvor en lignende krigsfare allerede volder dette områdes ledere store bekymringer.

I løbet af weekenden opfordrede LaRouche til en total mobilisering af patriotiske kræfter, med henblik på at oversvømme Kongressen med telefonopringninger, e-mails og andre kommunikationer, med krav om, at JASTA skal træde i kraft gennem en overvældende flertalsafstemning for at tilsidesætte vetoet. JASTA er vejen til langt om længe at komme frem til sandheden om den saudiske og britiske hånd bag 11. september. Det ville genindsætte det saudiske monarki som anklagede i en amerikansk statslig domstol i New Yorks Sydlige Distrikt, og underkaste dem undersøgelse og retssag.

Vedtagelsen af at tilsidesætte Obamas veto af JASTA kan finde sted, hvornår det skal være, når Senatet igen træder sammen mandag. Ethvert individ og enhver institution, der værdsætter dem, der mistede livet i 11. september-angrebene og under den efterfølgende redningsaktion på Ground Zero, må sørge for, at Senatet, og dernæst Huset, leverer et overvældende nederlag til Obama, og til de saudiske og britiske monarkier.

Ifølge de seneste nyhedshistorier i *The Hill* og i andre medier, har det saudiske monarki hældt \$9,4 mio. ind i lobbykampagnen for at bekæmpe JASTA – og samtidig lyver de og hævder, at de intet havde med 11/9 at gøre. Tidligere valgte repræsentanter, inklusive Trent Lott og John Breau, er kommet med på det saudiske monarkis lønningsliste gennem K Street lobbyfirmaer, og således defineret sig selv som »fremmede agenter«, der arbejder for en fjendtlig magt. Under Anden Verdenskrig blev Prescott Bush, fader til George H.W. Bush og farfar til George W. Bush, retsforfulgt under Loven om at Handle med Fjenden, pga. af sit forretningssamarbejde med Hitlers Tyskland. Vil nutidens forrædere få lov til at slippe godt fra den samme forbrydelse med samarbejde med fjenden?

Nedlæggelsen af veto mod JASTA udgjorde en »stor forbrydelse og misgerning«, som påbyder en omgående rigsretssag imod præsident Obama. Man kan ikke forsøge at mørklægge den værste terrorgrusomhed, der nogen sinde har fundet sted på amerikansk jord, og slippe godt fra det, især ikke, når man er USA's præsident og har aflagt ed på at overholde Forfatningen. I betragtning af præsident Obamas historie med massedrab, kan ingen sove roligt, før JASTA er blevet sat i kraft gennem et overvældende flertal i begge Huse. De næste 48 timer kunne meget vel afgøre USA's og menneskehedens skæbne. Tiden er ikke til at undfly sit ansvar.

Ring til dit kongresmedlem i dag! Kræv, at Obamas veto underkendes: 202-224-3121

Nogen spørgsmål? Kontakt os (USA: 800-929-7566).

Foto: Obama fingerer sympati for de myrdede under 11. september, alt imens han frem til i dag beskytter saudierne. (flickr/whitehouse: Photo by Pete Souza, May 14, 2014)

Verden er ved at gå op i sømmene;

Vi skal ikke have propaganda, men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

SMID DEN ELENDIGE KARL UD NU!

Leder fra LaRouchePAC, 23. sept. 2016 – Sent i eftermiddag sendte præsident Obama en besked til USA's Senat om, at han nedlagde veto imod JASTA-loven. Hans detaljerede, løgnagtige forklaring understreger blot pointen: Præsidenten for De forende Stater har begået højforræderi imod 11. september-overlevende og familierne til ofrene, imod det amerikanske folk og imod udraderingen af den terroristsvøbe, der hjemsøger denne planet som helhed. Dette er ikke mindre end et tilfælde af »alvorlig forbrydelse og misgerning« (som der står i USA's Forfatning), der kræver, at han omgående afsættes ved en rigsretssag. Saudierne og deres britiske partnere i grusomhederne den 11. september er De forenede Staters fjender, og præsident Obama har, gennem sine handlinger, gjort det klart, at han er mere loyal over for disse, vor nations fjender, end han er over for USA's borgere og Forfatning, som han har aflagt ed på at være loyal overfor.

Denne handling kræver omgående modsvar. For det første må USA's Senat, og dernæst USA's Repræsentanternes Hus, med et overvældende flertal, omgående vedtage at tilsidesætte (og dermed gøre ugyldigt) Obamas veto. Og for det andet må Huset omgående gå i gang med processen med at indlede en rigsretssag mod præsidenten, for at afsætte ham, en rigsretssag, der for længst burde have fundet sted.

Dette budskab må bringes ud – højt og tydeligt – i hele denne weekend, således, at, når USA's Senat vender tilbage mandag morgen, ikke ét eneste medlem ville vove at stille sig på præsidentens side. De forbrydelser, for hvilke Richard Nixon blev afsat, var bagateller, sammenlignet med denne ene handling, som præsident Obama begik den 23. sept., 2016.

Obama vetoer JASTA med en stribe Løgne

23. sept. 2016 – Her til eftermiddag sendte præsident Obama et brev til USA's Senat med en meddelelse om, at han nedlagde veto mod JASTA-loven. Selve brevet var så fuldt af selvpromoverende løgne, at det burde udløse en enstemmig vedtagelse af at tilsidesætte vetoet i begge Huse. Kongresmedlem Walter Jones udsendte omgående en kort erklæring, hvor han udtrykte sin vrede over præsident Obamas handlinger, og 11. september-familierne udstedte ligeledes en omgående fordømmelse af Obama.

Familiernes fordømmelse lyder som følger:

»Vi er oprørte og forfærdede over præsidentens veto af JASTA, og over de ikke overbevisende og ikke holdbare grunde, han angiver som forklaring. Uanset, hvor meget, den saudiske lobby- og propagandamaskine måtte modargumentere, så udgør JASTA en omhyggeligt skitseret statut, der genopretter mangeårige lovprincipper, som har nydt upartisk støtte i årtier. Det vil afskrække terrorisme og stille de nationer, der støtter og finansierer den, til ansvar.

Vi er dybt taknemmelige for den enstemmige, upartiske støtte, som JASTA har i Kongressen, og vi ser frem til, at Senatet og Huset opfylder deres forpligtelser ved hurtigt at tilsidesætte dette veto.

Vi vil komme med yderligere detaljer om de mange urigtigheder i præsidentens ræsonnement i flere efterfølgende erklæringer.«

Underskrevet: Familier og Overlevende efter 11. september Forenet for Lovens Retfærdighed over for Terrorisme.

Brevet, som Obama sendte til Senatet, var afskyeligt og dryppede af forloren sympati for familierne og de overlevende, alt imens det fremførte de mest falske undskyldninger for at

forsvare saudierne imod at blive konfronteret ved en amerikansk domstol. Nogle uddrag:

»Jeg har dyb sympati for familierne til ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, der har lidt smerteligt. Jeg har også en dyb forståelse for disse familiers ønske om at forfølge sagen legalt, og jeg er stærkt forpligtet over for at assistere dem i deres bestræbelser.

I overensstemmelse med denne forpligtelse har jeg, i løbet af de seneste 8 år, instrueret min administration om skånselsløst at forfølge al-Qaeda, den terrorgruppe, der planlagde 11/9-angrebene. Vort militærs og kontraterror-professionelles heroiske indsats har decimeret al-Qaedas lederskab og dræbt Osama bin Laden. Min administration har ligeledes stærkt støttet, og jeg har underskrevet, relevant lovgivning, der sikrer, at de mennesker, der så modigt responderede på denne forfærdelige dag, samt andre overlevende efter angrebene, vil kunne modtage behandling for alle de skader, der er en følge af angrebene. Og min administration har også instrueret Efterretningssamfundet til at udføre en undersøgelse med henblik på frigivelse, af »Fjerde Del af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, om Efterretningssamfundets Aktiviteter Før og Efter Terrorangrebene den 11. september«, således, at familierne til ofrene for 11/9 og et bredere publikum bedre kan forstå den information, som efterforskere har indsamlet efter denne mørke dag i vores historie.

På trods af disse signifikante indsatser erkender jeg, at der ikke findes noget, der nogensinde kan fjerne den sorg, som 11/9-familierne er blevet påført. Min administration forbliver derfor ferm i sin forpligtelse til at assistere disse familier i deres forfølgelse af retfærdighed, og til at gøre alt, vi kan, for at forhindre endnu et angreb i USA. Men at vedtage JASTA som lov ville imidlertid hverken beskytte amerikanere mod terrorangreb, og heller ikke forbedre vores effektive respons til sådanne angreb. Som JASTA er skitseret, ville loven gøre private sagsanlæg mod udenlandske regeringer i

amerikanske domstole muligt, baseret på beskyldninger om, at sådanne udenlandske regerings handlinger i udlandet gør dem ansvarlige for terrorrelaterede skader på amerikansk jord. Denne lovgivning ville tillade legale anklager imod lande, der hverken af den eksekutive gren (dvs. præsidenten, -red.) er blevet udpeget som værende statssponsorer af terrorisme, og heller ikke har udført direkte aktioner i USA, med at udføre et angreb her. JASTA ville være skadelig for USA's nationale interesser mere generelt, hvilket er grunden til, at jeg returnerer den uden min underskrift.

For det første truer JASTA med, at vores effektive respons til indikationer på, at en udenlandsk regering har taget skridt til, uden for sine egne grænser, at give støtte til terrorisme, vil blive reduceret ved at tage sådanne anliggender ud af hænderne på vores nationale sikkerhed, og 2, professionelle inden for udenrigspolitik, og så placere dem i hænderne på private sagsøgere og domstole.

Enhver indikation af, at en udenlandsk regering skulle have spillet en rolle i et terrorangreb på amerikansk jord, er et særdeles alvorligt anliggende og fortjener en magtfuld respons fra en enig, statslig regering, der tager hele rækkevidden af vigtige og effektive redskaber, der er til rådighed, i betragtning. Ét af disse redskaber er at udpege den pågældende, udenlandske regering som statssponsor af terrorisme, hvilket medfører en hel stribe af følger, inklusive denne udenlandske regerings fratagelse af sin suveræne immunitet ved amerikanske domstole i visse terrorrelaterede sager, samt udsættelse for en række sanktioner. I betragtning af disse alvorlige konsekvenser udpeger man kun en stat som sponsor af terrorisme efter, at professionelle fra national sikkerhed, udenrigspolitik og efterretningsvæsen omhyggeligt har undersøgt al tilgængelig information for at afgøre, hvorvidt et land falder ind under de kriterier, som Kongressen har fastlagt. I modsætning hertil afviger JASTA fra mangeårige standarder og praksisser under

vores Lov om Udenlandske Staters Immunitet og truer med at fratage alle udenlandske regeringer deres immunitet over for retsforfølgelse i USA, udelukkende baseret på beskyldninger fra private sagsøgere, gående ud på, at en udenlandsk regerings opførsel i andet land havde en eller anden rolle eller forbindelse til en gruppe eller personer, der har gennemført et terrorangreb i USA. Dette ville indbyde til, at man traf beslutninger i konsekvens heraf, som var baseret på ukomplet information, og til risikoen for, at forskellige domstole nåede frem til forskellige konklusioner om enkelte, udenlandske regeringers skyld, og deres rolle i terroraktiviteter, der er rettet imod USA – hvilket hverken udgør en effektiv eller en koordineret måde for os at respondere på indikationer på, at en udenlandsk regering måske har stået bag et terrorangreb.«

Med andre ord, fordi to successive amerikanske administrationer – Bush og Obama – mørklagde den saudiske rolle i det værste terrorangreb, der nogen sinde er udført på amerikansk jord, og *undlod* at opføre Saudi-Arabien og Storbritannien på Udenrigsministeriets liste over statssponsorer af terrorisme, fratages familierne deres 'dag i retten'!

Obama fortsætter med åbenlyst at forsvare USA's relationer med Saudi-Arabien – på trods af det bjerg af beviser imod den saudiske kongefamilie, blandt hvilke beviser vi ikke mindst finder en rapport fra USA's Kongres med 28 siders bevis:

»For det tredje, så truer JASTA med at skabe komplikationer i vores relationer med selv vore nærmeste partnere. Hvis JASTA blev sat i kraft, kunne domstole potentielt set anse selv minimale anklager, der beskylder USA's allierede eller partnere for medskyldighed i et bestemt terrorangreb i USA, for at være tilstrækkeligt til at slå døren op for anklager mod og vidtrækkende undersøgelser af et fremmed land – for eksempel det land, hvor en person, der senere begik en terrorhandling, rejste ud fra eller blev radikaliseret. Flere

af vore allierede og partnere har allerede kontaktet os med alvorlige bekymringer over loven. Ved at udsætte disse allierede og partnere for denne form for anklager i amerikanske domstole, truer JASTA med at begrænse deres samarbejde i hovedspørgsmål af national sikkerhedsmæssig karakter, inklusive kontraterror-initiativer, på et afgørende tidspunkt, hvor vi forsøger at opbygge koalitioner, og ikke skabe uoverensstemmelser.«

Obama sluttede af med endnu engang at lyve om sin indsats på vegne af 11/9-familierne, og om sine successer i den Globale Krig mod Terror:

»Angrebene den 11. september var den værste terrorhandling på amerikansk jord, og de blev mødt med en respons, der ikke har fortilfælde, fra den amerikanske regering. USA har foretaget robuste og vidtrækkende handlinger for at yde ofrene for 11/9-angrebene retfærdighed og beskytte amerikanernes sikkerhed, lige fra at give finansiell kompensation til ofre og deres familier og til at gennemføre globale kontraterror-programmer, og til at stille skyldige personer for retten for forbrydelser. Jeg har fortsat og udvidet disse indsatser, både for at hjælpe ofre for terrorisme med at opnå retfærdighed for tabet af deres kære og disses lidelser, og for at beskytte USA mod fremtidige angreb. Men JASTA bidrager imidlertid ikke til disse mål, styrker ikke amerikaneres sikkerhed mod terrorangreb, samt underminerer USA's kerneinteresser. Af disse grunde må jeg nedlægge veto mod loven.«

Sproget i dette brev til Senatet er så frastødende, at det kan bruges som et våben imod Obama, både med henblik på at sikre en overvældende tilsidesættelse af hans veto, og at tage omgående skridt til hans fjernelse. Gå ikke glip af ét eneste trommeslag!

Lyndon LaRouche:

»Dette er en dødsens alvorlig sag.

**Få denne tilsidesættelse af Obamas veto mod JASTA i hus!«
Uddrag af LPAC Fredagswebcast, 23/9 2016**

... hvis Obama fører sit veto ud i livet, så bør han omgående afsættes ved en rigsretssag. Dette er i den grad en handling med åbenlyst og vidende forræderi imod ikke alene 11. september-familierne, men imod De forenede Stater som helhed.

»Det er forkasteligt, at én mand kan stå imellem retfærdighed for mordet på 3000 mennesker, og så denne lovs ikrafttræden«. Kristen Brightweiser, 11. september-enke.

Matthew Ogden: God eftermiddag! Det er den 23. sept., 2016.

Jeg er Matthew Ogden, og jeg vil gerne byde jer alle velkommen til en særlig udsendelse her fra LaRouchepac.com her fredag *eftermiddag*. Vi udsender *tidligere* end vi plejer; kl. er 4:00 Eastern Time (1:00 Pacific Time), fordi vi befinder os midt i et opgør i Washington, D.C., hvor hvert minut tæller.

Med mig i studiet i dag har jeg Jeff Steinberg fra *Executive Intelligence Review*; og via video har vi med os Elliot Greenspan, koordinator for LaRouchePAC-aktiviteter i New York City.

Som I alle ved, så befinder vi os netop nu i en nedtælling til »sandhedens time«. Fra og med kl. 1:00-2:00 her i eftermiddag, under Det hvide Hus' pressebriefing, står det klart, at [præsident] Obama vil nedlægge veto mod JASTA-loven (Senatslov 2040). Vi vil straks skrive telefonnummeret på skærmen, så I kan ringe til Kongressen og komme i kontakt med senatorerne og kongresmedlemmerne (i Repræsentanternes Hus, -red.) fra jeres stat, så I kan være mobiliserede *under vores udsendelse*. I skal slet ikke udsætte det. Ring. Sørg for, at jeres stemme bliver hørt. Sig til hvert enkelt kongresmedlem, at han/hun skal være stærk i sin forpligtelse over for at gøre Obamas veto ugyldigt. [Capitols omstillingsbord: 202-224-3131]

Trods *utroligt* pres, trusler, løgne, penge, intimidering fra den saudiske lobby-maskine og fra Det hvide Hus direkte, så står Kongressen, under den sidste optælling på Capitol Hill, stadig til at gøre Loven for Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme (den såkaldte JASTA) ugyldig og levere en særdeles historisk første tilsidesættelse af et veto i hele Obamas præsidentskab. Tidligere på dagen havde *New York Times* en artikel, »Obama er på kanten til at få en skarp irttesættelse, han længe har undgået – en tilsidesættelse af sit veto«.

Det, som dækningen har tydeliggjort, er, at dette har været en total kamp bag scenen. Jeg vil gerne meget, meget hurtigt læse blot lige indledningen til en *NYT*-artikel, der udkom onsdag den 21. sept., med overskriften, »Kamp mellem saudier og 11. september-familier eskaleres i Washington«. Jeg synes, det giver et dramatisk overblik over nøjagtigt, hvad det er, der er foregået bag scenen, og i offentlighedens lys, i løbet af blot disse par dage i denne uge. Artiklen starter således:

»Mandag indkaldte en samling lobbyister for Saudi-Arabien, der har brugt mere end \$5 million i det forgangne år på at købe indflydelse i Washington, til et krisemøde, for at forsøge at standse en lovgivning, der vil gøre det muligt for familierne til ofre for 11. september-angrebene at sagsøge den saudiske

regering for enhver rolle, den måtte have spillet i den forbryderiske plan.

Tirsdag demonstrerede 11. september-familierne, hvis sagsanlæg til mange milliarder dollars varetages af advokater inkl. Jack Quinn, en forhenværende rådgiver til Det hvide Hus, for at lægge pres på præsident Obama om ikke at nedlægge veto mod loven, som han har lovet at gøre.

Onsdag kom disse to magtfulde kræfter, den ene, der operer i skyggerne, og den anden mere åbent, sammen på Capitol Hill til kulminationen af en af de største og mest følelsesladede lobby-stridigheder i hele året. Kampen reflekterer 11. september-familiernes vedvarende dominans i Washington, og den skrumpende indflydelse her af Saudi-Arabien, der engang uhindret promoverede sin dagsorden i Vestfløjen og i korridorerne af Kongressen.«

Jeg mener, at det er meget tydeligt, at der er sket det, at 11. september-familierne – men også andre borgere, inklusive de af jer, der ser med i dag på denne udsendelse – har spillet en central rolle i at bære ved til dette opgør. Dette opgør er, trods \$5 mio. i saudiske lobby-penge, blevet næret af aktivismen hos borgere som jer selv. Og derfor er det, at vi beder jer om lige nu, hvis I ikke allerede har ringet jeres repræsentant i Kongressen op, at ringe lige med det samme – 202-224-3121 – for at sige: »Tilsidesæt det veto af JASTA-loven, som Obama truer med.«

Dette kunne ikke være tydeligere end under de demonstrationer, der fandt sted foran Det hvide Hus tirsdag morgen, og foran USA's Senat senere på dagen, med medlemmerne af 11. september-familierne og andre. Vi har nogle videoklip fra **pressekonferencen**, der fandt sted på Senats-siden af Capitol tirsdag eftermiddag, hvor Terry Strada, Kaitlin Strada og Alison Crowther – alle tre medlemmer af 11. september-familierne – og ligeledes senator [Richard] Blumenthal totalt smadrede og pillede ned de løgne, der kom ud af Obama-

administrationen og den saudiske lobby-maskine.

Men, før vi kommer til det, vil jeg bede Jeff Steinberg om, ganske kort, at fortælle os, hvad LaRouches marchordre for dette øjeblik er, stedt over for Obamas forestående trussel om et veto af JASTA-loven. Dernæst vil vi afspille klippet fra pressekonferencen. Jeg vil give ordet til Jeff til en sammenfatning af hr. LaRouches kommentarer tidligere på dagen:

Jeff Steinberg: Det er temmelig lige ud ad landevejen. Han sagde simpelt hen, at, hvis Obama fører sit veto ud i livet, så bør han omgående afsættes ved en rigsretssag. Dette er i den grad en handling med åbenlyst og vidende forræderi imod ikke alene 11. september-familierne, men imod De forenede Stater som helhed.

En af nyhedshistorierne i dag sagde, at, hvis Obama fører dette veto ud i livet, så tager han, atter engang, terroristernes side imod USA's interesser.

I Forordet til USA's Forfatning er ét af præsidentens fremmeste ansvar, at forsvare De forenede Staters nationale sikkerhed: »at sikre det fælles forsvar«, og at »fremme det almene vel«, og hvis præsident Obama ikke kan se, hvorfor det er i alle amerikaneres og alle menneskers overhængende interesse, i hele verden, som rent faktisk ønsker at nedkæmpe denne terroristsvøbe, der udgår fra saudisk wahhabisme og fra den saudiske kongefamilie, ja, så må de hellere tænke over, hvad implikationerne af dette er.

Så hr. LaRouches »marchordre« er ganske enkle: Få denne tilsidesættelse af Obamas veto i hus. Mobilisér jeres senator; mobilisér jeres repræsentant i Kongressen. Men oven i dette bør enhver, der ikke er sikker på, hvad implikationerne af et Obama-veto er, tænke længe og hårdt, og bør gå med i det kor, der omgående må kræve hans afsættelse fra embedet gennem en rigsretssag. Dette er en dødsens alvorlig sag, og dette er det skridt, der må tages.

Hele webcastet, inkl. engelsk udskrift, kan ses her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14887>

Vestens død er nu åbenlys; men en fuld økonomisk og social genopbygning, FDR-stil, er nu mulig

Leder fra LaRouchePAC, 22. sept. 2016 – Prøv engang at tage et overblik fra oven over tilstanden i USA. Hvad ser du?

Befolkningen befinder sig i en tilstand af sammenbrud, på randen af borgerkrig. De seneste dages begivenheder i Charlotte demonstrerer endnu engang desperationen hos de fattige, der er sat uden for indflydelse, kombineret med raceskel og racefordomme, der, som et lyn fra en klar himmel, kan blive den gnist, der antænder et kaos. Ikke alene drives ungdommen ud i stofmisbrug; deres afhængighed promoveres af en afsindig præsident. Banksystemet er ved at disintegrere, Wall Streets og Londons kasinomentaltitet har ødelagt realøkonomien og skabt en derivatboble, der er mere end dobbelt så stor som den, der i 2008 fremprovokerede finansiel fallit. De seneste 15 års evindelige krige for »regimeskifte«, under Bush og Obama, har forøget terroristernes rækker i enorm grad samtidig med, at det har kostet billioner af dollars og overgivet hele nationer i hænderne på barbariske forbryderbander, samt fremprovokeret en flygtningekrise, der er ved at flå Europa

fra hinanden, og som skaber højrefløjsbevægelser, der ikke er set siden fascisternes og nazisternes æra. Politistatsstrukturens overvågning i USA fortsætter hæmningsløst, til trods for, at dette blev afsløret af en modig Edward Snowden for år tilbage.

Og dog ligger sandheden om disse grusomheder udbredt for os alle, i dagens klare lys. For-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, med Deutsche Bank i spidsen, står afsløret som værende uigenkaldeligt bankerotte, alt imens befolkningen i stigende grad forarmes. Narkotikaepidemien har ramt alle lokalsamfund i Amerika, inklusive selv små, landlige områder. Hollywoods perverse, virkeligheds-simulerende vold er nu blevet til virkelighed på de sene nyheder. Den kendsgerning, at vores præsident står på terrorismens side, er blevet afsløret af frigivelsen af de 28 sider (af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, fra 2002, om 11. september-begivenhederne 2001), og af Obamas åbenlyse forsvar for de saudiske sponsorer af terrorisme, gennem hans meddelelse om, at han vil nedlægge veto imod JASTA-loven, til trods for, at denne er blevet enstemmigt vedtaget af Kongressen, der ligeledes har lovet, at den vil gøre Obamas veto ugyldigt. Som begivenhederne i Syrien i denne uge har bevist, så vil Det Hvide Hus og Pentagon, med djævelens vold og magt, starte en krig mod Rusland og Kina selv på et tidspunkt, hvor resten af verden ser hen til Rusland og Kina som den eneste kilde til udvikling og win-win-samarbejde, som det sås på G20-topmødet i Kina tidligere på måneden. I denne uge bragte den kinesiske premierminister Li Keqiang dette »G20/win-win«-perspektiv ind i FN's institutioner, hvor kineserne var vært for 16 organisationer (FN's Udviklingsprogram (UNDP), Verdenshandelsorganisationen (WTO), Den internationale Valutafond (IMF), Verdensbanken osv.) på et forum med en dagsorden for den nødvendige udvikling i hele verden.

Vi kunne blive ved.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med en vurdering af dette

svangre øjeblik i historien, at, hvis de \$5 billion, der er blevet brugt på Bush/Obama-krige, samt de \$1 billion, som Obama har til hensigt at spendere på at modernisere USA's lager af atomvåben, i stedet blev brugt på at genopbygge USA, på at restaurere og udbedre manglen på infrastruktur, opføre nye byer langs med nye højhastigheds-jernbanelinjer (som Kina har gjort), genopbygge 'rustbælterne', hvor den amerikanske industri engang nød fremgang, organisere CCC-korps (Civilian Conservation Corps; opr. statsligt FDR-hjælpeprogram for unge arbejdsløse mænd) med det formål under et genopbygningsprogram at skaffe jobs, uddannelse og rehabilitering for de millioner af glemte og stofafhængige unge; atter finansiere videnskab og klassisk kultur, især i vores degenererede skolesystemer – hvis alt dette, og mere endnu, blev gjort, som det blev gjort af Franklin D. Roosevelt under hans New Deal, så ville der ikke være nogen krig og intet økonomisk kollaps.

Det første skridt – efter i denne uge at gøre Obamas veto mod JASTA ugyldigt – må være det samme som Roosevelts første skridt: at lukke Wall Street ned, implementere Glass-Steagall og udløse en enorm skabelse af kredit, der kanaliseres ind i den fysiske og sociale genopbygningsproces. Dette Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har kaldt det, er allerede sat i værk af Kina og Rusland og breder sig på daglig basis i hele verden. Spydspidsen, der skal bringe denne proces tilbage til Amerika, er også sat i værk af LaRouche-bevægelsen, centreret omkring Manhattan, og inspirerer befolkningen gennem klassisk musik, videnskab og sandfærdige og optimistiske alternativer til modkulturens hæslighed og forfald, der i dag dominerer livet i Amerika.

Som Thomas Paine[1] engang sagde: »Dette er tider, der prøver menneskers sjæle.« Det var trods alt netop denne inspiration, med at hellige sit liv til skabelsen af en produktiv fremtid for hele menneskeheden i en krisetid, der gjorde Amerika til det, det engang var, og atter må blive. Disse kommende dage og uger vil blive historiske, enten for det gode eller det onde,

afhængig af graden af mod og kreativitet hos verdens borgere.

Foto: Da den sorte operasangerinde Marian Anderson (1897-1993) i 1939 blev nægtet at optræde i Washingtons Constitution Hall af gruppen 'Den Amerikanske Revolutions Døtre', trådte Eleanor Roosevelt i protest ud af gruppen og var med til at arrangere en anden koncert på trapperne foran Lincoln Memorial. Fremme af klassisk kultur i befolkningen var et af Eleanor Roosevelts utallige sociale engagementer.

[1] Thomas Paine (1737-1809) var en engelsk-amerikansk kritisk skribent, der udfordrede magthaverne. Hans bog Common Sense, som opfordrede til amerikansk selvstændighed, dannede grundlag for den amerikanske uafhængighedserklæring, sammen med hans Crisis.

Stormvej over JASTA mod Obama/Bush/London; LaRouche: »Bliv ved! Stop ikke!«

Leder fra LaRouchePAC, 21. sept., 2016 – I går, sammenfaldende med åbningen af FN's Generalforsamlings generelle debat mellem verdens ledere, brød helvede løs over Obama og Saudi-Arabien i Washington, D.C. To demonstrationer og en pressekonference fandt sted ved Det Hvide Hus og Senatet under ledelse af æresfamilierne til ofrene for 11. september-terroren og bragte aktivister fra østkysten ind til at beordre, at S.2040 JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af

Terrorisme) blev sat i kraft (gennem præsidentens underskrift). Som demonstrationsskiltene sagde: »Stop beskyttelse af Terrorisme-\$\$!« Til præsident Obama: »Ingen veto mod JASTA!« Til kongressen: »Gør veto ugyldigt!« Loven vil gøre det muligt for amerikanerne at sagsøge Saudi-Arabien.

I løbet af natten har en medieoffensiv gjort budskabet landsdækkende, gennem *USA Today*, *HispanTV*, og mange andre. »Hvorfor familier til ofrene for 11. september føler sig forrådt af Obama«, lyder overskriften i *McClatchy News D.C.* i dag.

I dag fortsætter lederne for JASTA deres tilstedeværelse for fuld styrke på Capitol Hill og insisterer på retfærdighed, for sig selv, for nationen og for verden. JASTA er allerede blevet enstemmigt vedtaget af Repræsentanternes Hus tidligere på måneden, og af Senatet i maj, men Obama har sagt, at han vil nedlægge veto imod den. Men selv, hvis han nøler med at gøre det frem til ugens udgang, har medlemmer af Senatet lovet at forblive i session og underkende vetoet. I går sagde advokater, at de står klar til omgående at anlægge retssager mod Saudi-Arabien, på vegne af ofrene for 11. september.

Sideløbende hermed blev det endnu hedere for saudierne og Obama, i form af en debat i Senatet om vedtagelse af S.J. Res. 39: »Resolution om afvisning af et \$1,51 mia. stort våbensalg til Saudi-Arabien«. De fire forslagsstillere – Rand Paul (R-KY), Chris Murphy (D-CT), Al Franken (D-MN) og Mike Lee (R-UT) – kom alle med udtalelser imod de saudiske grusomheder i Yemen og imod kongerigets opbakning af radikal ideologi, der fører til terrorisme. Murphy sagde, at saudiernes handlinger »ikke har andet formål end kaos og forøgelse af områder, der ikke kan regeres ...« Selv om lovforslaget ikke blev vedtaget, men blev suspenderet (en måde at blokere det uden direkte at afvise det) med stemmerne 71 mod 25 (aftaler om militæreksport bliver typisk vedtaget), havde Murphy på forhånd udtrykkeligt sagt, at, selv, hvis lovforslaget ikke vedtages, »vil det stadig sende et signal«.

Lyndon LaRouches respons på dette momentum imod Obama lød: »Bliv ved! Stop ikke!« Han understregede, at vi må »udvide rækkevidden af det, som bør optage folk ...« Og endvidere: »Få folk til at komme tættere sammen, som et reelt team. Gå ikke i stå i en lukket kreds; kom ud af kredsen.«

Intet er mere presserende nødvendigt end at benytte dette momentum til at få de i begge Kongressens huse fremsatte Glass/Steagall-lovforslag vedtaget. LPAC-aktivister bragte dette frem i forreste linje i går på Capitol Hill, over for de mange individuelle kongresmedlemmer, der var hurtige til at fordømme Wells Fargo-bankens forbrydelser – dagens korrupte nassekarle – men var tavse og dårligt informerede om behovet for en akut indsats for at genindføre Glass-Steagall, og for en akut indsats for at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sætte økonomien i gang og redde nationen, og verden. Men alle i Kongressen ved, at det har været LaRouchePAC's aktivisme, der har tvunget Glass-Steagall frem til toppen af virkelighedens dagsorden. Og jo mere, fremtrædende borgere og valgte regeringsfolk (dvs. Kongressen) ved om den umiddelbart forestående nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, desto større er chancerne for, at man i tide griber til nødforanstaltninger.

På Manhattan bliver Helga Zepp-LaRouches erklæring vedrørende de presserende spørgsmål, der ligger foran verdensledere, som er forsamlet i New York til FN's Generalforsamling, fortsat bredt cirkuleret, under overskriften **»APPEL til FN's Generalforsamling: Et nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål!«**

Her til morgen talte den kinesiske premierminister Li Keqiang med sine egne ord om begrebet om de »fælles mål« folkene imellem, ved at henvise til sin nations forpligtelse til den »win-win«-anskuelse, der er involveret i forpligtelsen til at gøre, hvad der kræves for at skabe økonomisk vækst for alle nationer og folkeslag. Kun økonomisk udvikling kan fremme den menneskelige civilisation og det menneskelige fremskridt,

sagde han, og løse vore problemer, selv terrorisme. Verden står i dag over for mange farer, men Li sagde, at »svære øjeblikke kræver stærkere tillid.«

Foto: Aktivister demonstrerer uden for Det Hvide Hus for JASTA-loven. Loven vil gøre det muligt for overlevende af 11. september-angrebene at sagsøge Kongedømmet Saudi-Arabien for dets direkte involvering i angrebene. [foto: Jason Ross/alle rettigheder reserveret]

Se også: *Video: Pressekonference afholdt ved Capitol Hill af repræsentanter for familier til ofrene for 11. september, samt senatorer.*

https://www.youtube.com/watch?time_continue=3&v=bJ0QHLLWZAA

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark,

administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemøsten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugerning, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville

»revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonvojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-

Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

Med 11. september-overlevendes krav om retfærdighed, er Obama på anklagebænken

Leder fra LaRouchePAC, 19. september, 2016 – I de femten år, der er gået, siden tusinder af amerikanere mistede livet – eller frivilligt gav deres liv for andre – i terrorangrebet d. 11. september, er deres opofrelse blevet forrådt, igen og igen, med præsidenterne Bush og Obama, der lancerede den ene aggressionskrig efter den anden mod nationer, der var uskyldige i 11. september, alt imens de skjulte og forsvarede sponsorerne af islamisk terrorisme.

Denne Bush' og Obamas så frygtelige parodi på en »krig mod terror« har bogstavelig talt kostet millioner af uskyldige mennesker livet.

Sidste uges afsløringer i det britiske Underhus om blot én af disse katastrofale krige – den mod Libyen – har tvunget den tidligere britiske premierminister David Cameron til at træde tilbage, og vil sandsynligvis ende den tidligere franske

præsident Nicolas Sarkozys karriere. Kun Obama står ustraffet tilbage, og han var ellers den, der insisterede på at ødelægge Libyens regering fuldstændigt – hvilket udløste kaos og terrorisme.

Hvis denne »krig mod terror«-parodi fortsætter, vil alle disse ofre, samt de heroiske første-responderer på 11. september 2001, være døde forgæves.

Hvis det ikke bliver afsluttet nu, kan det betyde verdenskrig.

Det kan afsluttes nu. Tirsdag vil familierne til ofrene for 11. september demonstrere foran Det Hvide Hus og kræve, at Obama underskriver JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen), som enstemmigt blev vedtaget af både Senatet og Repræsentanternes Hus. Det saudiske monarki er afsløret som sponsor af islamisk ekstremisme og terrorisme i hele verden og kan efter denne lov sagsøges af sine ofre.

Obama erklærede sin hensigt om at nedlægge veto mod denne sidste chance for retfærdighed; men han er isoleret. Hvis Kongressen og borgerne handler i denne uge, kan han blive tvunget til at underskrive JASTA eller også se sit veto omgående blive gjort ugyldigt. Så kan der komme reelle ændringer i politikken.

Vi kan afslutte mareridt med evindelige krige for »regimeskifte« og konfrontationer med Rusland og Kina, som Obama har overtaget fra Cheney-Bush.

Der findes nu et helt nyt paradigme i udlandet, siden G20-topmødet med Kina som vært. Dette topmøde besluttede sig for Kinas succesrige fremgangsmåde. Det betød, at man ville tackle problemerne med manglende økonomisk vækst og manglende vækst i produktivitet, ikke gennem endeløs pengetrykning og negative rentesatser, men gennem videnskab og økonomiske partnerskaber mellem nationerne om nye infrastrukturprojekter, der strækker sig over flere kontinenter. Og det betød, at man ville stoppe den dødbringende statsstøtte til terrorgrupper, som nogle lande bruger imod andre.

For at tilslutte sig dette paradigme, må den amerikanske Kongres omgående genindføre Glass/Steagall-loven og lukke Wall Streets spekulations-»kasinoer« ned. Og Kongressen må udstede statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet.

Det hele begynder med at lade retfærdigheden ske fyldest for Obamas vedkommende, Obama, der er på anklagebænken for at beskytte sponsorerne af terrorisme, og for at udkæmpe terrorfremkaldende krige for dem.

Det er ikke for sent for den amerikanske Kongres, under pres fra det amerikanske folk, at handle med lige så megen rygrad som det britiske Underhus, da det bragte David Cameron til fald i sidste uge. Så verden vil holde øje med demonstrationen for retfærdighed i Washington.

Foto: Set her i 2015 med Kongen af Saudi-Arabien, arbejder Obama og hans hustru nu for dem på fuld tid alt imens han siger til amerikanere, at de ikke fortjener sandheden, eller retfærdighed.

Forræderen Obama forsinker JASTA-lov: Afsættelse ved rigsret er nær!

Leder fra LaRouchePAC, 18. sept. 2016 – Af Jeff Steinberg: Efter at Repræsentanternes Hus fulgte Senatet med den enstemmige vedtagelse af JASTA (Lov om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen), har præsident Obama meddelt, at han vil nedlægge veto mod lovforslaget – hvorved han går ind i en frontal konfrontation mellem præsidenten på den ene side og

den amerikanske Kongres, familierne til ofrene for 11. september-angrebet og det amerikanske folk på den anden. JASTA ville gøre det muligt for de overlevende og familierne til de 2997 dræbte personer i angrebene på Pentagon og World Trade Center endelig at bringe sagen for retten og konfrontere det saudiske monarki for dets rolle i at støtte terroristerne.

Præsident Obama har foreløbig annonceret sine planer om at nedlægge veto mod JASTA-loven, der landede på hans skrivebord mandag, den 12. september, dagen efter 15-års dagen for det værste terrorangreb på amerikansk jord i landets historie. Han har ti arbejdsdage – frem til 23. sept. – til enten at underskrive lovforslaget eller også give Kongressen besked om sit veto. Førende senatorer og kongresmedlemmer fra begge partier har allerede gjort det klart, at de har samlet tilstrækkeligt med stemmer til at opnå et flertal på 2/3 i begge Huse, og således gøre Obamas veto ugyldigt. Det Hvide Hus er i færd med at gå sammen med saudierne og andre stater i Golf-samarbejdsrådet for at vride armen om på medlemmer af Senatet og Huset, for at de skal ændre deres stemmeafgivelse og acceptere præsidentens veto.

Terry Strada, en ledende talskvinde for familierne til ofrene for 11. sept. (hendes ægtemand Tom Strada blev dræbt i World Trade Center den 11. september) har annonceret, at der vil blive en protestaktion uden for det Hvide Hus tirsdag, den 20. sept., med krav om, at Obama enten med sin underskrift sætter loven i kraft, eller også afstår fra sit veto og gør det muligt for Kongressen at gøre sin patriotiske pligt og gøre hans skamfulde handling ugyldig.

Lyndon LaRouche kommenterede den 15. sept., at han forventer, at Obama vil nedlægge veto mod JASTA, »fordi han er en agent for det britiske system«. Han tager mod ordrer fra det britiske monarki, og London, såvel som også deres saudiske undersåtter, har for meget at tabe i en ærlig retssag ved en amerikansk domstol. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus har i *Daily Telegraph* for nylig skrevet, at, under

JASTA, kan det britiske monarki, såvel som saudierne, anklages pga. af Londons mangeårige støtte til de selv samme terrorister, der stod bag 11. september.

Beviset på, at anglo-saudierne stod bag, er overvældende. De 28 sider fra den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, der som medformand havde senator Bob Graham, afslørede klart, at Prins Bandar bin-Sultan havde en central rolle i angrebene 11. september. Bandar, der var Saudi-Arabiens ambassadør til USA på tidspunktet for angrebet, og som stod præsident George W. Bush så nær, at han fik kælenavnet »Bandar Bush«, finansierede mindst to af flykaprerne via saudiske efterretningsofficerer i San Diego-området, og han har bånd til al-Qaeda-topfolk, som det afsløres i de 28 sider.

Bandar er selv en britisk agent. I 1985 fabrikerede han og Margaret Thatcher al-Yamama olie-for-våben-aftalen, gennem hvilken briterne og saudierne samlede en hemmelig, udenlandsk fond, hvis midler oversteg \$100 mia., til finansiering af global terrorisme, regimeskift og politiske mord.

I en tale ved en betydningsfuld konference om angrebene 11. september på Cooper Union universitetsområde i Manhattan den 10. sept., påpegede *EIR*-seniorredaktør Jeffrey Steinberg, at Bandar ikke var en wahhabi-fundamentalist. »Han havde større tiltrækning mod skotsk whisky og cubanske cigarer end mod islam«, sagde Steinberg til et publikum på 300 11. september-aktivister. »Bandar agerede som en agent for det saudiske monarki med at skaffe den afgørende støtte til flykaprerne, og han gjorde det på vegne af Bush-Cheney-regeringen«, erklærede Steinberg. Han mindede tilhørerne om, at Lyndon LaRouches nationale talskvinde, Debra Freeman, i januar 2001 havde aflagt vidnesbyrd imod nomineringen af John Ashcroft som justitsminister på baggrund af, at den tiltrædende Bush-Cheney-regering var forpligtet over for en gennemtvungelse af et politistatsdiktatur i USA og ville søge den første lejlighed til at iscenesætte en 'Rigsdagsbrand-hændelse' for

at nå dette mål. »Det var en forudsigelse, der desværre blev til sandhed ni måneder senere«, sagde Steinberg. »Bush og Cheney undertrykte kapitlet på de 28 sider, der viste, at det saudiske monarki stod bag 11. september-kaprerne, for at sikre sig, at intet kom i vejen for deres planer om at invadere Irak og vælte Saddam Hussein.«

Udover at vedtage JASTA gennem et flertal, der ikke kan røres af et veto, er der andre presserende handlinger, der må udføres for endelig at komme til den fulde sandhed om 11. september. Der er bogstavelig talt millioner af sider af regeringsdokumenter fra undersøgelsen af 11. september, der forsat er hemmeligstemplet i dag. En dommer i Florida er i færd med at gennemgå 80.000 sider af længe hemmeligholdte FBI-akter om en anden, højtplaceret saudisk forretningsmand, der var vært for tre af 11/9-flykaprerene, inklusive den angivelige leder Mohammed Atta. Endnu i dag er ingen dokumenter blevet frigivet om de 11/9-celler, der opererede i Paterson, NJ, eller Herndon, VA, i det år, der gik forud for angrebene 11. september. Senator Bob Graham, kongresmedlem Walter Jones og andre ledere af kampen for sandheden om 11. sept., har krævet, at regeringen frigiver alle disse hemmelige dokumenter. Som Graham sagde til et publikum på National Press Club i Washington, så »sprang proppen af flasken« med frigivelsen af de 28 sider, »og nu må vi få hele indholdet at se«.

Det amerikanske folk ønsker, at sandheden kommer frem. I løbet af weekenden den 9. – 12. september mødte henved 4000 mennesker frem for at deltage i mindekoncerter i New York City og Morristown, NJ, hvor Schiller Instituttets New York City Borgerkor opførte Mozarts *Rekviem*, for at mindes og ære dem, der mistede livet den 11. september, samt de mange tusinde mennesker, der som de første responderede, og som siden er døde eller er blevet alvorligt syge som følge af deres heroiske respons til tragedien den 11. september. For disse helte, og for alle mennesker, har sandheden om disse

forfærdelige begivenheder ingen forældelsesfrist.

Det amerikanske folks fulde vrede må nu rettes mod præsident Obama for, på trods af, hvor hans virkelige loyalitet ligger, at tvinge ham til at gøre det rigtige og underskrive JASTA, så den træder i kraft. Hvis Obama er så fuld af forræderisk had mod USA, at han udsteder veto, må Kongressen som én stemme rejse sig og vedtage denne lov med et overvældende flertal – og dernæst indlede den korrekte procedure, i overensstemmelse med Forfatningen, mod Obama.

Hvis Barack Obama virkelig gennemfører sit veto mod JASTA, så bør dette føre til en omgående afsættelse gennem en rigsretssag. Enhver præsident, der sætter det britiske og saudiske monarkis interesser over det amerikanske folks interesser, er, *prima facie* (ved første blik) skyldig i 'høje forbrydelser og misgerninger', og må omgående fjernes fra embedet. I modsat fald mister selve Forfatningen enhver mening.

Foto: Præsident Barack Obama og førstedame Michelle Obama, sammen med tidligere præsident George W. Bush og tidligere førstedame Laura Bush, holder et øjeblikks stilhed ved det Nationale 11. september-mindesmærke i New York, N.Y., den 11. september, 2011. [flickr/whitehouse]

**NYT PARTI I TYSKLAND:
AfD-partiet –
Gammel vin på nye lædersække?**

Hovedartikel del I – III af Helga Zepp-LaRouche

Flodbølgen af flygtninge, der kommer ind i Europa fra Mellemøsten og Afrika – som et resultat af Obamas destruktive krige på vegne af britisk politik – i sammenhæng med Europas økonomiske kollaps som et resultat af bankernes krav, har gjort det muligt for et nyt 'protestparti' at opstå i Tyskland, Alternative für Deutschland (AfD). Zepp-LaRouche spørger, Hvad er det, og hvorfor?

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Pegida-demonstration i Dresden den 12. januar 2015 efter terrorangrebet mod det satiriske blad Charlie Hebdos redaktion i Paris.

APPEL til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle

nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Obama er en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed, indtil han sparkes ud af embedet

Leder fra LaRouchePAC, 15. sept. 2016 – Præsident Barack Obamas fortsatte trussel om at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget er en klar påmindelse om, at USA's præsident i realiteten er en agent for det britiske system, og han vil gøre præcis, hvad den britiske krone giver ham besked på – og give pokker i det amerikanske folk. Lyndon LaRouche advarede i dag om, at ingen bør forvente, at Obama vil gøre det rigtige ved at underskrive JASTA-lovforslaget og dermed gøre det til lov og lade retsvæsenet tage sig af det saudiske monarki, der muliggjorde angrebene den 11. sept., 2001.

»Obama vil vride sig og lave undvigemanøvrer om spørgsmålet, lige til det sidste – og så vil han nedlægge veto mod JASTA – med mindre der kommer en sådan udladning af pres fra det

amerikanske folk, at han ikke har andet valg», erklærede LaRouche. »Til syvende og sidste er Obama en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed.«

LaRouche tilføjede, »Obama er et falsum og skal ryges ud«. Obama holdes kunstigt oppe ved hjælp af en række Store Løgne, der faldbyses af de amerikanske mainstreammedier, der gentager regeringens løgne, inklusive den sindssyge påstand om, at den amerikanske økonomi er forbedret, lønningerne på vej op, arbejdsløsheden på et lavpunkt, osv. Dette er løgn alt sammen, som enhver ærlig amerikaner, der kommer fra den 90 % store, laveste indkomstgruppe, ved. Henvend 93,5 mio. amerikanere i den arbejdsføre alder er ikke engang medregnet i arbejdsstyrken. Den Store Løgne-kampagne, der holder Obama kunstigt oppe, kan smadres. USA er blevet et land med ubegrænset statistisk forfalskning.

Lige så vel som, at JASTA-lovforslaget må vedtages nu, hvad enten det sker ved at tvinge Obamas hånd, eller det sker gennem en overvældende vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus, der gør et veto fra Obama ugyldigt, således må også Glass-Steagall omgående vedtages som lov – inden den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem finder sted, hvilket kan ske når som helst. Forlad jer ikke på Elizabeth Warren (demokratisk senator) til at føre an i denne kamp – hun er for kompromitteret af sine partiske ønsker om at forsvare Obama og Hillary Clinton. »Få det bare igennem!«, sagde LaRouche igen i dag.

De handlinger, som det britiske Underhus (House of Commons) traf beslutning om i denne uge, hvor de smed David Cameron ud af dennes plads i parlamentet pga. hans rolle i krigen i Libyen, baseret på løgne, er et signal om at vågne op og foretage en lignende handling, som den amerikanske Kongres skal gennemføre over for Barack Obama. Han skal sparkes ud af embedet nu.

Blandt Obamas mange forbrydelser er den brutale måde, hvorpå

han terroriserede og dernæst brugte Hillary Clinton, især omkring invasionen i Libyen og mordet på Gaddafi. Denne handling, hvor Hillary Clinton fuldstændigt gav efter for Obama og herefter ikke mere blev den samme, var begyndelsen til Obamas krigsfremstød mod Rusland og Kina. LaRouche forudsagde dette, dengang Gaddafi blev myrdet, og alt, hvad der siden er sket efter disse begivenheder i 2011, har bevist, at han havde ret. Faren for en krig med Rusland og Kina har nu nået et punkt, hvor hele menneskeheden er i fare, hver eneste dag, hvor Obama fortsat sidder ved magten og kan starte en atomar verdenskrig. Og som begivenhederne i den seneste uge klart har demonstreret for offentligheden, så er Hillary Clinton nedbrudt, og hun må trække sig.

Det amerikanske folk har desperat brug for hjælp og for, at man tager i betragtning, hvilken dårlig forfatning, det befinder sig i. I stedet er Romklubben atter dukket frem med krav om et globalt folkemord, tilsløret af dens påstand om, at »en procents vækst« er alt, hvad verden behøver, og at det Ny Silkevejsprogram bør skrottes. Romklubben er stadig det samme redskab for folkemord, der lancerede den oprindelige Malthus-kampagne med Grænser for Vækst tilbage i 1972. Dengang førte Lyndon LaRouche og LaRouche-bevægelsen an i afsløringen af Romklubben som en bande morderiske løgnere, hvis sande dagsorden var at slå milliarder af mennesker ihjel – den præcis samme dagsorden som det britiske monarkis, og som klarest er blevet udtrykt af den royale gemal, Prins Philip.

Denne politik må nu endelig lægges i graven.

Foto: Kong Salman af Saudi-Arabien byder præsident Barack Obama farvel, Saudi-Arabien, den 27. januar, 2015. (Foto: Det Hvide Hus)

Anbefalet læsning (dansk):

»Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!« (EIR-rapport i forbindelse med COP 2015,

Paris)

»Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker«, EIR-hovedartikel.

Den Nye Silkevejsdynamik skaber nye muligheder for Tyskland!

Af Helga Zepp-LaRouche

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

12. september 2016 – I de to forløbne uger har der fundet en strategisk forandring sted, som i Tyskland er gået upåagtet hen, eller snarere, er blevet bevidst undertrykt af massemedierne – en forandring, der for første gang i lang tid lader et berettiget håb om, at der eksisterer gode løsninger for vor tids sværeste problemer, opstå. En række topmøder i Vladivostok, Beijing og Vientiane (Laos) har skabt en fuldstændig ny retning for relationerne mellem et flertal af

verdens nationer. Denne nye strategiske situation er også for os i Tyskland en mulighed, og en udfordring, der på ny kan gøre vort lands økonomiske og kulturelle potentiale produktivt.

På det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. og 3. september blev integrationen mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas initiativ for det økonomiske Silkevejsbælte sat i gang, og hermed tog også et potentielt, fælles, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet et gevaldigt skridt fremefter. Den japanske statsminister Shinzo Abe talte til konferencens 3000 deltagere, hvor han understregede, at hensigten var at udvikle det russiske Fjernøsten til at blive et eksportknudepunkt for hele det asiatiske Stillehavsområde.

Et yderst vigtigt sideaspekt ved denne konference var de fremskridt, som præsident Putin og statsminister Abe nåede frem til mht. det russisk-japanske forhold, og som skal konsolideres i december i år ved præsident Putins statsbesøg i Japan. Man drøftede blandt andet en konkret fredsaftale mellem de to lande. Herved forbedres omstændighederne for, at vi også for Tyskland vil kunne kræve en fredsaftale med USA af den næste amerikanske præsident.

Det umiddelbart efterfølgende G20-topmøde i Hangzhou, Kina, den 4. og 5. september, som Kina omhyggeligt havde forberedt i over et år med mange forudgående konferencer, betyder – i total modsætning til det, der berettes i Vesten – en fuldstændig ny orientering i relationerne mellem de asiatiske lande, og videre endnu. Præsident Xi Jinpings plan om at forvandle G20-topmødet fra at være en sammenslutning af stater, der blot reagerer på kriser, til at blive en alliance af lande, der vedvarende kan styre menneskedens skæbne til gavn for alle, er kommet et stort skridt fremad. Som præsident Putin korrekt kommenterede: G20-topmødets resultater er ikke juridisk bindende, men de udgør en tendens for statsfællesskabet, og enhver stat, der arbejder i den modsatte retning, vil skille sig ud.

Den nye trend, der er blevet etableret i Hangzhou, hedder innovation som grundlag for en global, økonomisk vækst, og det

vil frem for alt sige, at udviklingslandenes udvikling skal fremmes på den bedst mulige måde ved, at de får del i de videnskabelige fremskridt – en plan fra Kinas side, som blev demonstreret derved, at et langt større antal udviklingslande end nogen sinde før var blevet inviteret som gæster til G20-topmødet. Xi Jinping understregede, at Kina havde forpligtet sig til at virkeliggøre industrialiseringen af Afrika som en hovedprioritet, og flere regeringstalsmænd hilste Indiens og Japans forøgede investeringer velkommen. Xi krævede, i betragtning af de problemer, der længe har ulmet, den umiddelbare virkeliggørelse af en ny, global finansarkitektur, der tjener en vækststrategi med innovation som drivkraft, og som skal bringe produktiviteten op på det højest mulige niveau.

Det umiddelbart efterfølgende ASEAN-plus-Kina-topmøde tildelte præsident Obama en tilintetgørende afvisning, da han forsøgte at bevise, at »det er USA, der bestemmer reglerne, og ikke Kina«. ASEAN-landene fulgte ikke Obama i hans forsøg på at få dem til at acceptere som bindende, den Internationale Voldgiftsret i Haags nylige afgørelse vedr. den territoriale konflikt i det Sydkinesiske Hav. I stedet gik ASEAN-landene ind på Kinas forslag om i fremtiden at løse alle konflikter gennem venskabelige forhandlinger og en diplomatisk proces, som det i øvrigt også fastlægges i FN's havretskonvention fra 1982. Selv Filippinerne, som under den tidligere præsident havde henvendt sig til Haag, tog afstand fra denne afgørelse og besluttede sig for en fredelig dialog med Kina.

I stedet for at tilslutte sig Obamas krav om et samarbejde i frihandelszonen Trans-Pacific Partnerskab, TPP, som han har promoveret, bekræftede de deres beslutning om, at samarbejde i det omfattende regionale, økonomiske partnerskab (RECEP) Kina og med det økonomiske Silkevejsbæltes institutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, den Nye Udviklingsbank, NDB ('BRIKS-BANKEN'), diverse Silkevejsfonde osv. På det helt rigtige tidspunkt på topmødet bekendtgjorde Canada sit medlemskab af AIIB, noget, Obama havde forsøgt at

forhindre.

Forskellige internationale medier, som *Forbes Magazine* og *Time Magazine*, konstaterede Obamas totale, diplomatiske isolation. Rent faktisk stemte de asiatiske lande enstemmigt imod Obamas konfrontationspolitik og gjorde det umiskendeligt tydeligt, at de entydigt foretrækker Kinas tilbud om at bruge den kinesiske, økonomiske model for sig selv, i samarbejde med den Nye Silkevejs internationale projekter. Og af Obamas »sidste mulighed«: gennem vedtagelse af de amerikansk dominerede frihandelsaftaler TPP og TTIP, alligevel at gennemtvinge reglerne, er der intet blevet tilbage, eftersom begge formænd i det amerikanske Senat og Repræsentanternes Hus, Mitch McConnell og Paul Ryan, af valgtaktiske grunde i mellemtiden har erklæret, at de to lovforslag ikke vil komme på dagsordenen igen i dette år, og at både Hillary Clinton og Donald Trump allerede har sagt, de er modstandere af dem.

Og på endnu et område har Obama trukket dårlige kort: Den 9. september, altså umiddelbart før 15-års dagen for angrebene den 11. september 2001, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt det såkaldte »JASTA«-lovforslag, der giver amerikanske borgere ret til at lægge sag an mod Saudi-Arabien på grund af dets rolle i 11. september, hvilket allerede tidligere var blevet enstemmigt vedtaget i Senatet. Hermed befinder Obama sig, som avisen *The Hill* konstaterede, i det upopulære dilemma, at han, med et veto eller et såkaldt »pocket veto« (dvs. udsættelse i indeværende kongressamling ved ikke at underskrive forslaget) enten vil pådrage sig vrede fra familierne til ofrene for 11. september, og endvidere fra dele af befolkningen, eller også, i tilfælde af en retslig undersøgelse af Saudi-Arabiens rolle, selv at blive genstand for en undersøgelse af, hvorfor han – i bedste Bush- og Cheney-tradition – selv har mørklagt denne uhyrlige skandale under hele sin embedstid.

Og hvilken betydning har så denne ændrede strategiske konstellation, hvor man tilmed kan henregne en lovende udsigt til en aftale om våbenhvile for Syrien, gennem fælles

amerikansk og russisk militærindsats, og som netop er blevet aftalt mellem udenrigsministrene Kerry og Lavrov, og som giver håb om en afslutning af krigen i Syrien? Siden Ruslands militære indgriben i Syrien og Kinas og Indiens diplomatiske og økonomiske engagement i Syrien, er der også håb om en økonomisk genopbygning, som en del af opbygningen af den Nye Silkevej i området.

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemosten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

Den italienske statsminister Renzi har åbenbart indset tidens tegn, idet han netop har fremlagt disse perspektiver i et interview med den kinesiske Tv-kanal CCTV, nemlig, at Italien, i Marco Polos og Matteo Riccis tradition, bør indgå i et omfattende samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og ikke mindst omkring udviklingen af Afrika.

På denne baggrund er udviklingsminister Gerd Müllers tale under Forbundsdagens seneste budgetdebat meget bemærkelsesværdig, hvor han sammenlignede Afrikas forfærdelige situation med den forarmelse af store dele af befolkningen, der fandt sted under den tidlige kapitalismes fase, og krævede en storstilet Marshallplan for dette kontinent og andre udviklingslande. Dette kan kun lade sig gøre rent praktisk, hvis Tyskland, Italien og de andre europæiske lande, i samarbejde med Kina, Indien, Japan og andre nationer, udbygger den Nye Silkevej til Verdenslandbroen, sådan, som Schiller Instituttet, LaRouche-bevægelsen og (i Tyskland) Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), længe har krævet.

Fru Merkel står med håret ned ad nakken, EU befinder sig efter Brexit i en fremskridende opløsningsproces, og i mange europæiske lande får populistiske og ekstremistiske højrepartier øget tilstrømning. Alt dette ville ikke være

sket, hvis menneskene kunne se et perspektiv for fremtiden. AfD ville ikke være kommet foran CDU i det nylige valg i Mecklenburg-Vorpommern, hvis fru Merkel havde sagt: »Vi kan klare det, sammen med Kina og de asiatiske lande; vi gennemfører en ny Marshallplan ved hjælp af opbygningen af den Nye Silkevej i Mellemøsten og Afrika.«

Men vi siger: Vi bør ikke forpasse denne store, historiske chance for at opbygge en virkelig ny og retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som vi forpassede den store, historiske chance i 1989 (med Berlinmurens fald, *-red.*). Dengang påtvang Storbritannien, USA og Frankrig os euroen som prisen for tysk genforening. I dag kan selv den dumme se, at euroen er et mislykket eksperiment, med negative renter, en latterlig vækst på 0,3 % i eurozonen og bankerotte banker i hele Europa.

I dag står Storbritannien udenfor, USA er isoleret, og Frankrig er økonomisk set færdigt. Så Tyskland ville altså gøre alle, såvel som sig selv, den største tjeneste ved at erstatte den gamle, »ikke længere bæredygtige model«, som Xi Jinping udtrykte det, med et win-win-perspektiv for alles udvikling. Det er på allerhøjeste tid, at Tyskland varetager sine egne interesser.

**Det britiske parlament
stiller Cameron
under anklage for krig og
terrorisme:**

Hvorfor sidder Obama stadig i embedet?

Leder fra LaRouchePAC, 14. sept. 2016 – Barack Obama bør ikke forblive i præsidentembedet, så han kan nedlægge veto mod Loven om retsforfølgelse af sponsorer af terror, JASTA, nu, hvor David Cameron er stillet under anklage af det britiske parlament.

De to begik sammen forbrydelserne i forbindelse med krigen i Libyen, dens spredning til krigen i Syrien og genoptagelsen af Bushs' krig i Irak, samt med at bevæbne og muliggøre Saudi-Arabiens folkemorderiske krig mod Yemen – alt sammen, mens Cameron var britisk premierminister og Obama præsident.

De to har mørklagt den saudiske sponsorering af terrorisme, herunder angrebene d. 11. september, og nægtet ofre for disse angreb og deres familier retfærdighed.

Det britiske underhus holder, i en rapport, der er brutalt klar, og som blev udgivet d. 13. september af Udenrigsudvalgets Komité, Cameron »direkte ansvarlig« for spredningen af kaos og terrorisme i den disintegrerede stat Libyen. Han og Obama gik i spidsen for fjernelsen af, og mordet på, Muammar Gaddafi, hvis følgevirkninger slap ISIS løs over verden og genoplivede al-Qaeda.

Underhuset har tvunget Cameron til omgående at træde tilbage fra Parlamentet, dagen før rapporten udkom. Dette er kun retfærdigt; og det er blevet gennemført af et parlament, hvis flertal udgøres af Camerons eget parti. Der vil nu sandsynligvis blive gjort en ende på Storbritanniens uanstændige våbensalg til Saudi-Arabien, til brug for dettes invasion af Yemen.

Hvordan undslipper Obama for de samme forbrydelser, foretager de samme uanstændige våbensalg og nedlægger veto mod loven for

juridisk retsforfølgelse for ofrene og overlevende fra 11. september, som Kongressen ellers enstemmigt har vedtaget?

Kongressen har ansvaret for at stille ham for en rigsret, selv nu, hvor han forsøger at bruge valgkampen til en panisk ophidselse af amerikanerne til fordel for en krigskonfrontation med Rusland og Kina. Amerikanere, der ønsker at stoppe denne »evindelige krig« og terrorismen, bør handle for at tvinge Kongressen til at leve op til dette ansvar.

Deres andet ansvar er at vedtage Glass/Steagall-lovforslaget, for langt om længe at gennemtvinge, at retfærdigheden over for Wall Street sker fyldest, samt udstede en »kreditkanal« til produktive investeringer og produktiv beskæftigelse.

G20-topmødet under kinesisk værtsskab tidligere i denne måned afviste Obamas fremstød for en konfrontation i det Sydkinesiske Hav og en ny Wall Street »handelsaftale«. Han er blevet isoleret i sit fortsatte fremstød for krig.

I stedet blev nationerne ved mødet enige om Kinas forslag om at skabe en ny finansiel arkitektur og gensidigt bygge kontinentale korridorer med ny infrastruktur – den »Nye Silkevej« og »Verdenslandbroen«.

Dette nye paradigme for en produktiv, økonomisk genrejsning står vidt åben for USA; Obama har isoleret landet fra det. Han synes endda underhånden at modsætte sig sin egen udenrigsministers forhandling af en fred i Syrien med Rusland.

Vi må rydde huset, for Obama og Wall Street, og vi må gøre det nu. Det er kun retfærdigt.

Foto: Præsident Barack Obama og den britiske premierminister David Cameron forlader nr. 10, Downing Street, mens krigen i Libyen raser; 24. maj, 2011. [flickr/whitehouse]

Mennesket er bestemt til at være en kreativ art.

Uddrag af international webcast, med Helga Zepp-LaRouche

Og så selvfølgelig, at de valgte Ode til Glæden, Schillers smukke digt sat til musik af Beethoven; hvor teksten et sted siger, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som er det poetiske udtryk for »win-win«-perspektivet; at menneskeheden har et højere mål. At de valgte dette til at være gallaens højdepunkt, viser virkelig, at de har forstået noget meget fundamentalt. De sagde, »Teksten er skrevet af Friedrich Schiller«, så mange mennesker ville selvfølgelig have tænkt på Schiller Instituttet; og vi har brugt Ode til Glæden mange gange for at udtrykke den samme idé.

Så jeg mener, at vi virkelig kan være stolte; for, vi gjorde ikke det hele, men vi havde en meget god andel i at frembringe dette smukke resultat.

Mennesket er bestemt til at være en kreativ art, der fuldt ud elsker hinanden: Derfor er Oden til Glæden, der blev spillet ved G20-gallashowet i Kina, virkelig en vision for fremtiden.

Første del af LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september

2016: Et nyt paradigme giver nu liv til verden.

*Se hele webcastet, med engelsk udskrift, her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=14599>*

Jason Ross: God aften. Det er torsdag, den 8. september 2016, og dette er vores ugentlige LaRouchePAC-webcast. Vi optager udsendelsen en dag tidligere i denne uge, pga. nogle begivenheder i den kommende weekend, som vi vil diskutere senere i udsendelsen. Jeg er Jason Ross, vært for i aften, og jeg har to gæster med mig i dag – Helga Zepp-LaRouche, der er med os fra Tyskland, og Diane Sare, der er med os fra LaRouche Manhattan-projekt i New York-området.

Verden har gennemgået en dramatisk ændring i løbet af de seneste par uger. Der har især været flere store, internationale konferencer, der repræsenterer en konsolidering af et nyt paradigme og en ny anskuelse blandt verdens nationer. Disse konferencer var det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet, der sluttede i Hangzhou, Kina; og dernæst de Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) møde med Kina, der fandt sted i Laos.

Under alle disse konferencer, under alle disse tre møder, har spørgsmålet drejet sig om at skabe en særlig synsmåde mht. økonomisk udvikling og samarbejde, og ikke at respondere til kriser, ikke det Sydkinesiske Hav; det har været et langsigtet syn på, hvad fremtiden bliver. Jeg vil gerne oplæse et par citater fra nogle præsentationer på disse konferencer.

Under B20-mødet, mødet mellem erhvervsledere forud for G20-mødet i Kina, erklærede præsident Xi Jinping, at

»Mennesker er økonomiens grundlag. Vi må være orienteret mod disse menneskers behov og hæve deres levestandard og livskvalitet. Vi vil løfte over 57 millioner mennesker ud af fattigdom, og fattigdommen vil blive mindsket i alle fattige lande frem til år 2020. Dette er et højtideligt løfte til det kinesiske folk. Vi har løftet over 70 % af den kinesiske

befolkning ud af fattigdom. Vi vil gøre denne kage større, og vi vil fortsætte den globale kamp mod fattigdom.»

Ved G20-konferencen, som omfattede en meget smuk åbningsceremoni med værker af Beethoven og Schiller, med *Ode til Glæden* sat til musik, og en flot forestilling, kom lederne dér til en konklusion i deres slutkommuniké fra konferencen, der omfattende følgende:

»Vi kan ikke længere alene forlade os på finanspolitik og monetær politik til at løse krisen. Vi forestiller os en fremgangsmåde, der omfatter alle dimensioner, alle lag og er vidtrækkende mht. innovation, der drives frem af innovation inden for videnskab og teknologi og går videre endnu og dækker udviklingsfilosofi, institutionelle mekanismer og forretningsmodeller således, at frugterne af innovation bliver fælles for alle.»

I mellemtiden var det eneste, Obama havde at sige til nogen, noget ævl om »menneskerettigheder« og diskussion om handelsaftalen Trans-Pacific Partnerskab (TPP), der absolut ingen chance har for at blive vedtaget i Kongressen; den er død.

Ved ASEAN-mødet så Obama, hvad han troede var en chance for at sætte på dagsordenen og gøre et spørgsmål ud af, voldgiftsafgørelsen om det Sydkinesiske Hav, der gik Kina imod; han ønskede at sætte det på dagsordenen, gøre det til et spørgsmål, og i stedet var det slet ikke en del af diskussionen.

Det, der i stedet blev diskuteret, var økonomisk samarbejde, den Maritime Silkevej og det kinesiske 'Ét bælte, én vej'-projekt. Og med hensyn til Filippinerne i særdeleshed, som havde lanceret en voldgiftssag imod Kina mht. det Sydkinesiske Hav, sagde den nye filippinske præsident, [Rodrigo] Duterte faktisk, da han blev spurgt om Obamas planer om at belære ham om krænkelser af menneskerettigheder mht. Filippinernes krig

mod narkotika:

»Jeg er præsident for en suveræn stat, og vi er for længst ophørt at være en koloni. Jeg har ingen anden herre end det filippinske folk; ingen, absolut ingen. De skal ikke stille spørgsmål, Putang ina« (der betyder »søn af en hore«), »Jeg vil bande ad Dem under dét forum«, sagde han til Obama. »Jeg ønsker ikke at gå ind i et skænderi med Obama, men jeg knæler ikke for nogen, undtagen det filippinske folk.«

I hele dette forløb har Obama absolut stået udenfor. Han har intet at tilbyde verden. *Forbes-magasinet* har erkendt dette i sin dækning, for eksempel, hvor bladet siger, at, alt imens Obama taler om menneskerettigheder og TPP, som aldrig vil ske, så har Kina været i færd med »hurtigt at opbygge sine regionale akkreditiver med et stærkt fokus på økonomien i Sydøstasien ... Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, der forbinder Asien med Europa økonomisk, ville gøre det muligt for Beijing og dele af Sydøstasien at bygge et stort transportnetværk plus industrielle samarbejdsprojekter. Beijing opererer tilfældigvis også Kina-ASEAN Investerings-Samarbejdsfonden, der finansierer projekter for vækstfremmende infrastruktur, energi og naturlige ressourcer i Sydøstasien.«

Jeg mener, at kontrasten mellem Obama, der intet har, og så det, som Kina og Rusland, og BRIKS-nationerne – men i særdeleshed Kina og Rusland – har tilbudt verden, strategisk og økonomisk – at kontrasten ikke kunne være tydeligere. Med også G77-ledernes deltagelse i disse konferencer er verden som helhed i færd med at vedtage dette som politik.

Lad os få Helga Zepp-LaRouche ind i diskussionen her. Helga deltog i T20-mødet, som var et møde mellem tænketanke, et »Tænk20«-møde, der blev afholdt i Kina som forberedelse til G20-topmødet for statsledere, der netop har fundet sted. Lad mig spørge dig om dette, Helga. Hvordan har verden, efter din mening, ændret sig i løbet af de seneste par uger, med alle disse begivenheder?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er en ændring af verdenshistoriske dimensioner. For det, der er sket mellem Vladivostok Østlige Økonomiske Forum, G20 og dernæst ASEAN-konferencen, er en enorm ændring mht., hvor verdens magtcentrum befinder sig. Lad mig blot meget hurtigt opsummere, hvilken betydning, hver af disse forskellige konferencer har haft.

I Vladivostok havde vi integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union med Kinas initiativ for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Dette er meget vigtigt, fordi også premierminister Abe fra Japan og præsident Park fra Sydkorea deltog, og der blev indgået aftaler om langfristede investeringer inden for udvikling af Ruslands fjernøstlige områder, af Sibirien, inden for enorme investeringer i energisektoren, samt integration af alle disse økonomier (nationer) i Asien.

Dette efterfulgtes af G20-topmødet, som jeg mener, var et absolut gennembrud. For det første havde Kina lagt en enorm indsats i forberedelsen til dette møde, ved at sammenkalde til mange, mange indledende konferencer, der begyndte allerede for et år siden, på mange, mange niveauer: ministre, tænketanke, institutioner og organisationer. Kinas plan var den at transformere G20 fra at være en mekanisme, der blot responderer til kriser, som den i 2008 – Lehman Brothers' finanskrak – og til at være en organisation, der vil skabe en alliance af lande, der vil danne en mekanisme til global styrelse, og som vil have til formål at finde problemløsninger. Xi Jinping sagde flere gange, at han ønsker at transformere G20 fra at være en »diskussionsklub« og til at være en gruppe af nationer, der handler sammen. Når man ser på det, så blev dette opnået på flere måder.

De vestlige medier forsøger hysterisk og desperat at bagatellisere resultatet af konferencen ved at sige, »der var alle disse spørgsmål«, men de eneste, der tog disse såkaldte »spørgsmål« op, såsom konflikten over det Sydkinesiske Hav og Voldgiftsretten i Haag, og alle de øvrige spørgsmål, der

skiller meningene, var faktisk Vesten.

Det, der skete, var, at det overvældende antal nationer går i retning af at vedtage den kinesiske model for økonomi. Det gør de særdeles ret i, for Kina har bevist, at det var i stand til at skabe et økonomisk mirakel af sådanne dimensioner, sagde Xi Jinping, at det har transformeret et land med 1,4 mia. mennesker, og som aldrig før er gennemført i historien, og den kendsgerning, at Kina kunne løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom og til en meget anstændig levestandard, er ligeledes uden fortilfælde. Et af resultaterne af topmødet var vedtagelse af en plan for at eliminere al fattigdom i hele Kina frem til år 2020, dvs., kun fire år fra i dag.

Det lykkedes Kina at sætte den kinesiske model, som den attraktive model for alle for at deltage i, i et »win-win«-perspektiv, på dagsordenen. Mange lande må jo sige, »Ja, vi kan få den samme økonomiske udvikling som Kina; det er langt mere favorabelt end at gå sammen med USA eller NATO eller europæerne i en konfrontation af geopolitisk natur.«

Dette topmødes succes er virkelig utrolig. Det har ændret situationen i verden, til det bedre, skulle jeg mene; for den unipolære verden eksisterer bestemt ikke mere. Som du nævnte, så havde *Forbes-magasinet* og *Time-magasinet* nogle helt hysteriske artikler, der sagde, at Obamas politik med »Asia Pivot« (Omdrejningspunkt Asien) er en total fiasko; dette var hans sidste chance for at gøre kur til landene i området, men det mislykkedes totalt, og Obamas »Asia Pivot« er totalt død; den mislykkedes.

G77, den Alliancefri Bevægelse, ASEAN-landene – de bevæger sig nu alle i en totalt anden retning, og især den kendsgerning, at Sydkorea og Japan deltog, sammen med Rusland og Kina i denne Vladivostok-konference, beviser, at disse lande, der tilsyneladende er allierede med USA, ikke længere ønsker en konfrontation vendt mod Rusland og Kina.

Så dette er ekstremt vigtigt. Og det betyder først og fremmest, at de lande i verden, der ikke er en del af det gamle regime med Verdensbanken og IMF – den såkaldte »Washington-konsensus«, de såkaldte Bretton Woods-institutioner – de havde ingen stemme, og nu har de en stemme.

Jeg mener, at det virkelig er meget vigtigt, at Kina udtrykkeligt tog udviklingslandene og de fremvoksende økonomier med. For det første inviterede de dem alle – eller en meget stor repræsentation af dem – til at deltage i G20. Kina udtrykte sin absolutte forpligtelse til, at enhver frugt af teknologisk innovation ville blive delt med disse lande for ikke at forsinke deres udvikling. Se, dette er en meget smuk idé, der første gang blev udtrykt af den tyske tænker, Nikolaus Cusanus [Nikolaus von Kues] i det 15. århundrede, og som allerede dengang sagde, at videnskab og teknologi er så vigtig for menneskehedens udvikling, at, hver gang, der foreligger en ny opfindelse, bør den lægges i en international pulje – for nu at bruge moderne udtryk – og at alle lande dernæst skal have adgang til den, for at deres udvikling ikke skal blive forhalet.

Det er en utrolig forandring, for det betyder, at, for første gang blev en idé [taget op], som min mand udtrykte i 1975, da han foreslog en plan for udvikling af den Tredje Verden, og han kaldte det den Internationale Udviklingsbank [IDB]. Denne idé præsenterede han både i Bonn, Tyskland, dengang, og i Milano, Italien. Han ønskede dengang at få en \$400 mia. stor teknologioverførsel om året til udviklingssektoren fra de avancerede (udviklede) lande, for at opbygge infrastruktur, for at opbygge industrialisering og landbrug i den Tredje Verden.

Han (LaRouche) gav en meget konkret form til et krav fra den Alliancefri Bevægelse, der, i 1976, under en konference for den Alliancefri Bevægelse i Colombo, Sri Lanka, havde vedtaget en resolution, der krævede en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. 90 % af ordlyden i denne, den Alliancefri

Bevægelses resolution, kom fra IDB. Men I ved, hvad der skete dengang, og det var, at alle lederne fra de lande, der havde taget initiativ til at kæmpe for dette – såsom fr. Gandhi fra Indien, fr. Bandaranaike fra Sri Lanka, Bhutto fra Pakistan – alle disse ledere blev enten dræbt eller destabiliseret; og hele denne indsats blev sat enormt tilbage og fungerede ikke.

Som I sandsynligvis ved, som nogle af vore lyttere ved, så har vi i LaRouche-bevægelsen kæmpet for virkeliggørelsen af IDB, eller en tilsvarende plan som IDB, for den Tredje Verden; men i alle disse år har Verdensbanken og IMF (Den internationale Valutafond) gjort det stik modsatte. IMF's politik med betingelser (dvs. krav om nedskæringspolitik, for at opnå lån, -red.) umuliggjorde enhver form for udvikling, ved at stille betingelser, der tvang udviklingslande til at betale af på gæld, i stedet for at investere i infrastruktur. De skabte endda en gældsfælde for at gøre det umuligt for udviklingslande at udvikle sig. Så den elendige tilstand i Afrika, og i mange andre lande i Asien og Mellemøsten og nogle lande i Sydamerika, er resultatet af den bevidste politik for undertrykkelse af udvikling.

Se, efter krisen i Asien [i 1997-98] indså de asiatiske lande selvfølgelig, at de var nødt til at gøre noget for at beskytte sig imod George Soros' spekulation dengang, så en proces med skabelse af nye institutioner udviklede sig. Et sådant initiativ var Chiang Mai; men så her for nylig – for omkring tre år siden – tog Kina lederskab, sammen med andre BRIKS-lande [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika], for at skabe en række radikalt alternative bankinstitutioner: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB); BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB); den Ny Silkevejsfond; den Maritime Silkevejsfond; Shanghai Samarbejdsorganisations-Banken. Men har altså nu et fuldstændigt alternativt system for bankpraksis, som *ikke* er hasardspil, kasino; men som udelukkende kun udsteder kredit til investering i reel infrastruktur og realøkonomien.

Hvad er det så, der nu finder sted? Jeg mener, at folk må få en forståelse af, at det, der fandt sted ved G20-mødet, udgør en sejr i en kamp, der har varet i mindst 40 år; at gøre det muligt for mennesker i Afrika, i den såkaldte udviklingssektor, at få en mulighed for at have en fremtid. En sådan magtfuld koalition er nu vokset frem – den strategiske alliance mellem Kina og Rusland; Putin var æresgæst ved dette G20-møde – så verden har virkelig ændret sig. Det er meget vigtigt at sige, at disse artikler i magasinerne *Forbes* og *Time* slet ikke har fattet det. Det er ikke anti-amerikansk; det er ikke anti-europæisk. Xi Jinping og de andre ledere har mange gange sagt, at de ønsker, at USA og Europa skal gå med i dette »win-win«-perspektiv.

Det, der er på bordet nu med G20-mødet, er for første gang et strategisk initiativ, der ikke er geopolitisk; for det tilbyder et fornuftsplan, hvor man samarbejder internationalt om menneskehedens fælles mål. Jeg mener, at dette er et enormt historisk gennembrud, som vi virkelig må sørge for, at det amerikanske folk virkelig får kendskab til, hvad drejer sig om, og ikke bliver vildledt af middelmådige journalister, der simpelt hen ikke kan tænke i andre baner end geopolitik. Det er ligesom en person, der er ond, og som, når han/hun taler med et andet menneske, ikke kan forestille sig, at dette andet menneske ikke også er ondt! Så det, man læser i de vestlige medier, er ikke andet end en projicering af mediernes degenererede tankegang; men det er ikke, hvad der fandt sted på dette topmøde. Så lad os sørge for, at folk virkelig forstår den historiske betydning af denne ændring.

Jason Ross: Fantastisk! Jeg vil mene, at det, du netop gennemgik, mht. historien om din involvering, om din mand Lyndon LaRouches involvering, om LaRouche-bevægelsens involvering i løbet af de seneste fire årtier, i skabelsen af sejren for den politik, der nu bliver annonceret ved disse konferencer, virkelig er en demonstration af, hvor magtfuld en idé er. At over kynisme, eller over det, der syntes at være

tingenes struktur og kontrol over tingene, kan en god idé, og en succesrig og vedvarende mobilisering for den, virkelig få ting til at ske.

Jeg vil spørge dig, om du vil sige mere om historien om LaRouche-bevægelsens involvering i alt dette; eller også, om du har noget at sige om, hvordan vi skal få USA til at tilslutte sig denne udvikling, i stedet for at være imod den?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil for det første gerne kort kommentere ASEAN-konferencen, for dette fulgte i G20-mødets fodspor; og nu er disse uoverensstemmelser bilagt. For ASEAN-landene, sammen med Kina, har alle sammen aftalt, at alle uoverensstemmelser vil blive bilagt gennem fredelig forhandling og dialog; de vil, frem til midten af næste år, udarbejde et adfærdskodeks med dette for øje, og i fællesskab bekæmpe trusler mod sikkerheden, såsom terrorisme, og andre trusler. De vil agere på grundlag af FN's Havretskonvention, eller UNCLOS; og det betyder, at alle disse forsøg på at oppiske en konflikt mellem Filippinerne og Kina, med Voldgiftsretten i Haag, ikke er lykkedes. Dette var et forsøg på at skabe uenighed, men denne ASEAN-konference sagde, »Nej, vi ønsker fælles, økonomisk udvikling. Vi vil genoplive den regionale organisation for økonomisk udvikling.«

Så dette demonstrerer, at Kinas udenrigspolitik – og ikke alene ved G20-mødet – ændrede dagsordenen totalt; men også mht. regionale konflikter, nemlig, at hvis man har et »win-win«-perspektiv, hvor man tager hensyn til den andens interesser, så kan man finde løsninger.

Så det, der blev tilbage for Obama, som nogle aviser skrev, var gennemførelsen af TPP; men, som du allerede har nævnt, så har både Repræsentanternes Hus og Senatet, og også de to præsidentkandidater, sagt, at TPP er ude. Formændene for de to Kongreshuse har sagt, at det ikke kommer til afstemning i år; hvilket vil sige, ikke i Obamas tid som præsident. Så TPP er dødt; TTIP – det er den europæiske version af samme sag – er

ligeledes dødt. Så jeg mener, at verden virkelig har ændret sig; unipolære krav og den idé, at man kan afstikke reglerne på vegne af et enkelt land, eksisterer ikke mere. Vi er gået ind i en fuldstændig ny æra med respekt for et andet lands suverænitet, og med en alliance af overvejende republikker, til fordel for det overordnede gode ('det almene vel') for alle.

Det er selvfølgelig en virkelig betydningsfuld udvikling. Det betyder ikke alene, at USA har muligheden for at vende tilbage til præsident John Quincy Adams' (1825-1829) udenrigspolitik – for det var præcis, hvad han havde skitseret, at USA skulle gøre – men det betyder også, at systemet med fuldstændigt suveræne nationalstater, der samarbejder om en fælles udvikling – hvilket er, hvad vi har promoveret, hvad især hr. LaRouche naturligvis har promoveret, i mere end 50 år – nu er i færd med at blive til virkelighed.

Så jeg mener, vi har grund til at være meget glade for dette, for LaRouche-bevægelsen har, i de seneste 40 år, men især særlig i de seneste 25 år, sammenkaldt til bogstavelig talt hundredevis af konferencer i hele verden; i alle de store amerikanske og europæiske byer, i Rio de Janeiro, i São Paulo i Brasilien, i Mexico, Beijing, New Delhi og Moskva. Endda mange i Australien, i Egypten og i andre afrikanske lande; vi har afholdt seminarer og konferencer. Jeg mener, at vi nu har en renæssancebevægelse og en verdensbevægelse for udvikling.

Eftersom du nævnte den smukke gallakonzert, som åbnede G20-topmødet, så var dette på en vis måde lig det, som vi gør med dialogen om klassisk kultur; for det begyndte med en række meget smukke kinesiske folkesange, og dernæst kom der scener fra balletten Svanesøen – der blev danset i en sø – så danserne ligesom skabte små springvand ved hvert trin, fordi de dansede i vandet. Det skabte en utrolig effekt. Og så selvfølgelig, at de valgte *Ode til Glæden*, Schillers smukke digt sat til musik af Beethoven; hvor teksten et sted siger, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«),

som er det poetiske udtryk for »win-win«-perspektivet; at menneskeheden har et højere mål. At de valgte dette til at være gallaens højdepunkt, viser virkelig, at de har forstået noget meget fundamentalt. De sagde, »Teksten er skrevet af Friedrich Schiller«, så mange mennesker ville selvfølgelig have tænkt på Schiller Instituttet; og vi har brugt *Ode til Glæden* mange gange for at udtrykke den samme idé.

Så jeg mener, at vi virkelig kan være stolte; for, vi gjorde ikke det hele, men vi havde en meget god andel i at frembringe dette smukke resultat.

Foto: Fra Schiller Instituttets koropførelse af Mozarts Reviem i New York sept. 2016, i anledning af 15-års midelhøjtideligheden for terrorangrebene den 11. september, 2001.

Obama er til grin for hele verden – Dump ham nu!

Leder fra LaRouchePAC, 13. sept., 2016 – Den filippinske præsident Rodrigo Duterte fjede spot til skade for Barack Obama, da han tirsdag meddelte, at han har annulleret de fælles amerikansk-filippinske patruljer i det Sydkinesiske Hav, idet han kaldte dem unødvendige provokationer. Hvad mere er, så har han meddelt, at han sender sin forsvarsminister til Moskva og Beijing for at indlede drøftelser om våbenkøb fra disse to nationer.

Præsident Dutertes handlinger, der kommer 24 timer efter hans meddelelse om, at han sparker de amerikanske specialstyrker ud af Mindanao, bør tjene som et stærkt budskab til præsident Barack Obama: Du kan ikke spytte i ansigtet på verdens ledere og forvente, at de i al evighed finder sig i det.

Præsident Obama kom tilbage fra sin netop afsluttede Asien-rundrejse til et skybrud af kritik for sin skandaløse opførelse, hvor han optrappede provokationerne mod både Rusland og Kina og herved bringer USA tættere på fuldstændigt økonomisk kollaps og en atombevæbnet konfrontation med Rusland. Obamas handlinger i Hangzhou blev tirsdag perfekt indfanget af Martin Sieff i en historie i *United Press International*: »Svage mænd buldrer og bluffer, og forestiller sig, de er stærke ... Det var, hvad Obama gjorde ved G20-mødet ... Obama hævdede sig – i sin egen fantasi – over for Rusland og Kina. I virkeligheden brasede han bare fremefter på en kurs mod USA's økonomiske sammenbrud gennem endeløse sammenstød med Kina. Hvad værre er, så tog han endnu et skridt på vejen mod en atomar konfrontation og verdenskrig med Rusland ... Det kaster USA og det amerikanske folk længere frem på vejen mod global krig og eksistentiel krise.«

Den tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman sekunderede denne advarsel, da han i et interview med Sputnik News bemærkede, at Obamas politik med drone-drab har »spredt anti-vestlig terrorisme i global udstrækning til nye hjørner af kloden«.

Ikke så snart var han vendt tilbage til Washington, før Obama demonstrerede, at han er parat til at sætte sit forhold til det anglo-saudiske imperium over ethvert hensyn til det amerikanske folk, ved at love at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget, ifølge hvilket familierne og overlevende fra angrebene d. 11. september har mulighed for at sagsøge den saudiske kongefamilie for dens støtte til flykaprerne bag historiens værste terror-grusomhed på amerikansk jord.

Obama har vist sig som en isoleret og foragtet figur, til dels, fordi verden hastigt er på vej væk fra den britiske, imperialistiske geopolitik med permanent krigsførelse og folkedrab i Malthus' ånd, og som har været kendetegnende for de seneste to amerikanske præsidentskabers politik. Ikke alene har Filippinerne brudt med Obama. Den nye premierminister i

Vietnam var i Beijing for at holde møder med kinesiske topledere, herunder præsident Xi Jinping, og de to lande lovede at sætte deres fælles interesser over spørgsmål, hvori de er uenige, og at bilægge spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem bilateralt diplomati. Rusland og Kina har bebudet nye, store investeringer i energiinfrastruktur i Indien, Pakistan og Tyrkiet, og BRIKS' Nye Udviklingsbank har annonceret udstedelse af statsobligationer i rubel, til infrastrukturinvesteringer i Rusland. Denne form for initiativer bliver annonceret næsten hver dag, og de repræsenterer kumulativt en realisering af det nye paradigme for relationer mellem verdens nationer.

De fire koncerter, der blev opført af Schiller Instituttets Kor i New York-New Jersey-området til minde om 15-års dagen for angrebene d. 11. september 2001, blev overværet af i alt 4.000 mennesker, og virkningen vil give genlyd i den kommende tid. Det nye paradigme med »win-win«-samarbejde mellem nationer kan kun ske med en genoplivning af klassisk kultur, som udgør grundlaget for videnskabelige opdagelser og en fejring af menneskelig kreativitet.

Obama er en fjende af menneskeheden, og hans fjernelse fra embedet er absolut passende, selv nu, hvor der kun er fire måneder tilbage af hans præsidentskab. Er du rede til at udsætte menneskeheden for fare i så meget som én dag mere, ved at tolerere, at Obama forbliver i embedet?

Verden er forandret – Alt kan nu ske, men Obama må afsættes

Leder fra LaRouchePAC, 12. sept. 2016 – Spektakulære

begivenheder fandt sted i Asien i sidste weekend, hvor det overvældende flertal af verdens nationer forenede sig bag et nyt paradigme i verden, centreret omkring programmer for »storstilet udvikling«, ved hjælp af den Nye Silkevej og de nye finansinstitutioner, der er skabt af Kina, BRIKS og andre.

Denne samme ånd befandt sig over New York i den forgangne weekend, med Schiller Instituttets »Levende Mindesmærke« for ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, og for ofrene for den politik for 'evindelige krige', der siden da er blevet udløst af regeringerne Bush og Obama. Skønheden i Mozarts *Rekviem*, med deltagelse af flere end 3000 mennesker i de fire Schiller Institut-koncerter i flere bydele i New York City, skabte den samme frihedens ånd som det Nye Paradigme, der skabtes i Asien.

Begivenhederne demonstrerer i sandhed Friedrich Schillers indsigt i, at vejen til frihed går gennem skønhed.

Men stanken af ondskab og hæslighed hænger stadig over USA, med krigene, der fortsætter, den økonomiske degeneration, der accelererer, narkotika, der kræver hidtil uhørte ofre, og med pessimismen, der er fremherskende – især med en valgkampagne, hvor befolkningen foragter begge kandidater, og med god grund. Der er ingen duelig kandidat præcis, fordi det amerikanske borgersamfund har forsømt at fordømme den siddende præsident som den masseorder, han er – og som han faktisk er stolt af at være.

Men verden er ændret i de seneste dage. Lyndon LaRouche sagde i dag, at absolut hvad som helst er muligt i dette øjeblik med faseskifte i menneskehedens historie. Idet han tager de voksende beviser for Hillary Clintons alvorlige helbredsproblemer i betragtning, sagde LaRouche, at verden må undersøge problemet lidt mere i dybden:

Hillarys helbred begyndte at gå ned ad bakke, da hun kapitulerede over for Obama under og efter valget i 2008, hvor

hun på tåbelig vis gik med til at tjene som hans udenrigsminister. Det onde, hun gjorde i denne stilling, blev induceret af Obama, dræberen, der lærte at tage drab til sig fra sin morderiske stedfar i Indonesien. Hendes fejltagelser og fiaskoer kan alle henføres til Obama. Det er Obama, som det drejer sig om. Han ødelagde hende. Hendes karakter ændrede sig. Hun degenererede til at blive et redskab for Obama. Bagved Obama spores skylden tilbage til det britiske monarki, som han elsker og adlyder, samt til dets saudiske skabelse for folkedrab, der tilsammen har skabt menneskehedens nuværende lidelser.

Obama må fjernes nu – der findes ingen anden mulig løsning. Hillary ville gå ned sammen med ham, og valgprocessen ville blive ændret, med nye kandidater, der måtte udpeges.

Ikke praktisk? Revolutioner skabes ikke gennem praktiske (pragmatiske) trin, men gennem kreative opdagelser og nyskabelser i den historiske kurs, som med den Nye Silkevej, og som det skete med Amerikas Grundlæggende Fædre, og som det reflekteres i Franklin Roosevelts og Jack Kennedys livsværk. Der kræves noget nyt og bedre i dag; i modsat fald vil civilisationens kollaps og atomkrig blive resultatet. Alternativet består ikke længere i en idé, der skal kaperes rent intellektuelt, men består i, at denne idé nu er under reel opbygning i Asien, og i de usædvanlige begivenheder i New York City denne forgange weekend.

De udviklinger, der vil finde sted i månederne september og oktober, er uforudsigelige, men der vil med sikkerhed finde betydningsfulde, dramatiske ændringer sted. Vi må være forud for udviklingskurven og handle, før kaos sænker sig over os. Der er pustet nyt liv i Kongressen gennem dennes handling imod saudierne, med den enstemmige vedtagelse af JASTA-lovforslaget, som Obama har lovet at nedlægge veto mod – men et veto, der kan tilsidesættes. Kongressen må ligeledes tvinges til at handle modigt og hurtigt, med vedtagelse af de Glass/Steagall-lovforslag, der nu er fremsat i begge

Kongressens huse, med det formål at lukke Wall Street ned, før dets ukontrollerede kollaps tager nationen og hele verden med sig i faldet. Tiden er nu til optimisme og handling.

Foto: Mindeplade opsat på stedet, der skuer over Ground Zero på den anden side Hudsonfloden, og hvor mindesmærket for ofrene for 11. september, det 10 etager høje »Tåremonument«, en gave fra Rusland, senere blev rejst (skete 11. september, 2006). Teksten på mindepladen, på engelsk og russisk, lyder:

»Fra det russiske folk – præsident Vladimir Putin. Dette sted vil blive hjemsted for monumentet for kampen mod global terrorisme. Kunstner Zurab Tsereteli.«

New York: Schiller Instituttet i spidsen for Levende Mindesmærke for ofrene for terrorangrebene 11. september

Leder fra LaRouchePAC, 11. sept. 2016 – På 15-års dagen for terrorangrebet mod New York City og Washington D.C., intervenserede Schiller Instituttet, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, i fem bydistrikter i New York for at løfte mindededagen for denne tragiske dag til et højere niveau, et »levende mindesmærke«, ved at bruge stor kunst til at opløfte sindet og sjælen hos alle mænd og kvinder, bort fra frygt og tanker om hævn og til tanker om kreativitet og menneskehedens fremtid.

Tre fremførelser af den storslåede *Rekviemmesse* af Amadeus Mozart blev opført i New York City af Schiller Instituttets New York borgerkor, med fuldt orkester, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, på datoerne 9., 10. og 11., i bydelene Bronx, Manhattan og Brooklyn. En fjerde opførelse vil finde sted mandag aften i Morristown, New Jersey, hjemsted for mange af de familier, der mistede deres kære den 11. september.

Invitationen til koncerterne, og til en konference om eftermiddagen den 10. september i Manhattan, sponsoreret af Schiller Instituttet, lød: »Denne september måned, hvor De Forenede Nationer åbner, lad da alle, der afskyr vold og krig, droppe deres uoverensstemmelser og komme sammen i højtidelig erkendelse af det, der er menneskeligt i os alle. Lad Wolfgang Amadeus Mozart tale til vore hjerter på musikkens sprog, og til det, Abraham Lincoln kaldte 'den bedre side af vores natur'.

Påtrykt invitationen var et billede af »Tåremonumentet«, en magtfuld, 10 etager høj skulptur i Bayonne, New Jersey, der skuer over Ground Zero på den anden side af Hudsonfloden. Dedikeret »Til kampen mod terrorisme i hele verden« var monumentet en gave fra Rusland efter 11. september. Ved ceremonien for monumentets afsløring, 11. september 2006, deltog præsident Vladimir Putin,

Selve begivenheden den 11. september vil leve videre i historien. Hvert år siden 11. september har det fælles bispesæde i St. Joseph i Brooklyn sponsoreret en march fra Ground Zero, over Brooklynbroen og til deres smukke katedral til en messe til ære for dem, der døde, og for dem, der på anden vis blev berørt. Mange af de hundreder af brandfolk, der gav deres liv for at redde andre som de første på stedet ved World Trade Center, kom fra Brooklyn. I år inviterede biskoppen, for første gang, Schiller Instituttet til at deltage direkte i selve messen, ved at opføre *Rekviem*. Den magtfulde og bevægende opførelse blev udsendt live over

bispesædets TV-netværk.

Slående er det, at, blot få dage før denne historiske begivenhed, fredag, den 9. september, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt et lovforslag, der har været genstand for en lang kamp, anført af mange af de samme familier til ofre for 11. september, LaRouche-bevægelsen og nogle få, modige kongresmedlemmer – Lov om juridisk retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme (Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA)). Denne lov vil nu gøre det muligt for familierne til ofrene for 11. september at lægge sag an mod Saudi-Arabien for dets rolle i angrebet 11. september. Den saudiske kongefamilies finansiering og støtte til 11. september-terroristerne blev offentligt afsløret, da regeringen blev tvunget til at frigive de »28 sider« af Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september, om finansieringen af angrebet, der i 13 år havde været hemmeligstemplet af præsidenterne Bush og Obama, på trods af, at Obama, da han førte valgkamp, havde afgivet løfte til familierne om at frigive dem.

Obamas rolle, såvel som Bush', i at støtte terrororganisationerne, der var skabt og finansieret af saudierne, og som havde til formål at opnå regimeskift mod lande, der ansås for at befinde sig uden for amerikansk og britisk kontrol, står nu afsløret. Hans støtte til Wall Streets og City of Londons udplyndring af realøkonomien står ligeledes afsløret, men Kongressen har endnu ikke udvist samme mod mht. det presserede behov for at vedtage den Glass/Steagall-lovgivning, der er fremsat i begge Kongressens huse.

De verdensforandrende begivenheder i Kina i sidste uge, ved G20-topmødet, skabte kernen i en ny verdensorden, bestående af næsten alle verdens nationer bortset fra USA og Europa, og baseret på udvikling for alle gennem den Ny Silkevejsproces, og et nyt, globalt finanssystem til erstatning for det bankerotte kasinosystem i Vesten. Den inspiration, der kommer

fra New York i dag, angiver retningen – at mobilisere befolkningen gennem skønhed og fornuft for at bringe Amerika og Europa ind i et samarbejde med Kina, Rusland og menneskehedens fælles mål.

Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål

Leder fra LaRouchePAC, 10. sept. 2016 – I anledning af 15-års dagen for terrorangrebene i New York den 11. september, 2001, samledes en stor flok på henved 200 mennesker for at deltage i en konference i St. Bartholomew Kirkens forsamlingshus i midtby Manhattan, i respons til Schiller Instituttets indkaldelse til en konference med titlen, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«. Deltagerne bestod af medlemmer af det diplomatiske samfund, aktivister fra Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, tilhængere fra hele landet – nogle havde rejst mere en 1000 miles for at være til stede – og mange andre.

Velkomsttalen blev holdt af Schiller Instituttets Dennis Speed, der også var mødeleder ved den stærke, tre en halv time lange begivenhed, der opfordrede til at gribe dette historiske vendepunkt og skabe en presserende nødvendig, fundamental ændring i USA's udenrigspolitik.

Hovedtalen leveredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, i en 20 minutter lang videofremlæggelse, der var optaget på forhånd.

Herefter fulgte Jeffrey Steinberg fra *EIR*, der opfordrede

deltagerne til at applaudere vores bevægelses succes med at organisere tilsyneladende mirakler, som vedtagelsen i går af JASTA-lovforslaget og frigivelsen af de 28 sider i juli måned, og til at mobilisere som bare fanden for at frembringe flere sådanne mirakler, inklusive vedtagelsen af Glass-Steagall.

Tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark blev dernæst introduceret, til stor applaus, der markerede de forsamledes varme følelser og respekt for ham. Han talte om spørgsmålet om fred og hvordan man skabte den, og refererede til den store chance, som den amerikansk-russiske aftale om en våbenhvile i Syrien, der var blevet annonceret mindre end 24 timer tidligere, tilbød.

Dernæst gav senator Richard Black fra Virginia en dybdegående præsentation af »Baggrunden for krigen i Syrien« og viste fotos fra sit seneste besøg i Syrien, for at sprænge de mange myter og løgne, der er blevet brugt til at promovere krigen i dette land og i dette område.

Efter Black fulgte den Arabiske Republik Syriens permanente repræsentant til FN, ambassadør Bashar al-Ja'afari, der gav et historisk foredrag om fremkomsten af wahhabismen i det 18. århundrede, og han afslørede meget lidenskabeligt mange af de særlige løgne og operationer, inklusive dem, som massemedierne stod for, og som er blevet kørt mod Syrien frem til i dag.

Mødet sluttede med et videobudskab fra kongresmedlem Walter Jones (R-NC), der har spillet en central rolle i frigivelsen af de 28 sider og vedtagelsen af JASTA, så vel som også sponsoreringen af Glass/Steagall-lovforslaget. Jones takkede LaRouche-bevægelsen for dens lederskabsrolle i afsløringen af sandheden for det amerikanske folk. Han lovede, at, når Kongressen igen træder sammen senere i september, vil der komme et fornyet fremstød for tilbundsgående høringer, for at få hele sandheden bag de 28 sider frem.

Helga Zepp-LaRouche:

»Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

**Hovedtale ved Schiller
Instituttets konference
i New York, 10. sept. 2016**

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

10. september 2016 – Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for

økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference, men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en

organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondskabsfuld drejning, men det, der virkelig skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-

og-Vejen, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig

dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var

præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet, bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker at noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation.

Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen, og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten

Svanesøen af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiell nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener

jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Det Britiske Imperium kollapser i takt med, at det nye paradigme vokser frem

8. september 2016 (Leder) – Det Britiske Imperium har, ligesom alle tidligere imperier, opretholdt sin evne til at plyndre og dræbe i hele verden gennem »del og hersk«-operationer, der satte potentielle venner og partnere op imod hinanden ved hjælp af religiøse, etniske, nationale eller andre geopolitiske brudlinjer. Denne politik for evindelige krige kan ikke med held imødegås på en én-til-én basis. Den eneste vej til fred og udvikling er et nyt globalt paradigme, som demonstrerer overfor alle og enhver, at det, at blive manipuleret ind i en konflikt, er en sikker metode til selvdestruktion, alt imens det, at finde og gennemføre politikker, er i ens egen, de »andres« og den menneskelige race som helheds fælles interesse.

Dette er præcist, hvad der nu finder sted i et utroligt hurtigt tempo i hele verden, i takt med at vi ser, at selve tiden bogstaveligt talt går hurtigere. Vladimir Putin og Xi Jinping har interveneret i næsten hver eneste imperialistiske krise, med »win-win«-politikken for store

infrastrukturprojekter til erstatning for imperialistiske krige. De tre på hinanden følgende konferencer i Asien i den seneste uge – Vladivostok Østlige Økonomisk Forum om fælles udvikling af det russiske Fjernøsten; G20-topmødet i Kina; og ASEAN og Østasiatisk topmøde i Laos – har indført et nyt paradigme, centreret om selve begrebet kreativitet, sådan som Lyndon LaRouche længe har insisteret på (Xi Jinping har valgt at kalde det »innovation«), for at erstatte det knækkede og destruktive Britiske Imperium med et fællesskab af nationer, dedikeret til menneskehedens fælles mål.

I løbet af de seneste uger har vi set den imperialistiske kontrol over Tyrkiet blive brudt, da Tyrkiet oplevede at se sig selv truet af kaos og ødelæggelse og vendte sig mod Rusland, der nu arbejder sammen med Tyrkiet om at bygge atomkraftværker, gasledninger og universiteter, og selvfølgelig tager skridt til at knuse terroristsvøben i Syrien.

I Asien har vi set den imperialistiske kontrol over Filippinerne blive brudt af en ny regering, som modigt har identificeret den kendsgerning, at fred og udvikling med Kina er den eneste fornuftige fremtid, fremfor Obamas økonomiske udplyndring af landets ressourcer og udnyttelse af billig arbejdskraft, mens landet bruges som base for militær konfrontation med Kina.

Selv i Europa og USA er potentialet for et dramatisk skift i retning af fornuft i sigte. Den tyske udviklingsminister Gerd Müller undsagde i går de »primitive kapitalistiske strukturer, der er skabt gennem en globalisering uden begrænsning og værdier«, og som har skabt »en situation, hvor 10 procent af verdens befolkning ejer 90 procent af værdierne, og 20 procent opbruger 80 procent af råvarerne og ressourcerne. Det kan ikke fortsætte med, at denne saks gaber mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige, og er årsag til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

Og talskvinde for det russiske udenrigsministerium Maria Zakharova meddelte onsdag, at Bibi Netanyahu og Abu Abbas i princippet havde aftalt at mødes i Moskva. »I respons til appellerne fra palæstinenserne og israelerne, bekræftede vi vores beredvillighed til at arrangere et møde i Moskva. Vi er overbevist om, at der er behov for at genoptage forhandlingerne.« Ingen dato er blevet fastsat. Alt imens sagde et typisk vestligt orakel, prof. Elena McLean, at »sandsynligheden for succesfulde drøftelser er ikkeeksisterende«, da angiveligt »intet fundamentalt har ændret sig« mellem Israel og palæstinenserne. Men den »fundamentale ændring« er faktisk sket i verden som helhed og har brudt de imperialistiske kontrolmekanismer, hvilket netop er grunden til, at der er en chance for en reel løsning på selv denne betændte krise.

Og i dag ser vi dramatiske, om end forsigtige, skridt til at inddrage selv de mest dødbringende af det Britiske Imperiums dræber-satrupper – Saudi-Arabien og Israel. Efter at Putin mødtes med prins Mohammed bin Salman (saudisk forsvarsminister og anden vicepremierminister) i Kina sidste søndag, underskrev de to nationers energiministre en historisk aftale om at samarbejde om udvikling og markedsføring af olie, mens Rusland har tilbudt at bygge 16 atomkraftværker i kongeriget. Xi Jinping har også tilbudt saudierne en central placering i forhold til Silkevejen – men at føre krig mod naboerne Yemen og potentielt Iran, mens man sponsorerer terrorisme i hele verden, vil ikke kunne sameksistere med et reelt udviklingsprogram for landet, med russisk og kinesisk hjælp.

I USA er Kongressen trådt sammen, med en underdønning af en folkestemning for en genindførelse af Glass-Steagall, for at afslutte Wall-Streets kasino-økonomis ødelæggelser og genoprette produktive investeringer – en folkestemning, der tvang Glass-Steagall til at blive optaget på begge partiers valgplatforme. De Glass-Steagall-lovforslag, der er fremsat i begge Kongressens huse, kan og må blive tvunget til at komme

til afstemning og omgående blive vedtaget.

Få hele historien om Glass-Steagall

Vil Obama nedlægge veto imod Glass-Steagall? Lige så sikkert, som han har skabt den ene krig efter den anden, myrdet utallige uskyldige og støttet terrorister for at nå sine mål med »regimeskift«. Det er derfor, Obama må fjernes nu – og ikke efter en vanvittig valgproces mellem to værktøjer for Wall Street. Der er ingen tid at spille, men al mulig grund til at være optimistisk, eftersom »forandring« er blevet det nye normale.

Foto: Solnedgang over London. [foto: ytulauratambien CC-SA]